

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

**KİME HİZMET
EDİYOR?**

9-ŞUBAT-1971

YIL:2 SAYI: 54

Eğitim Yuvalarında Millete Hazırlanan İhanetler Sona Ermelidir

**AZİZ MİLLET!
BÜYÜK TÜRK MİLLETİ!
DUR.. DİNLE, UNUTMA!
ATA YADİGARİ VATANI
MIZDA MİLLETÇE KÖLE
YAPILMAK İSTENİYORUZ.**

Yıllarca milletimizi silah gücü ile yok edemeyen millet düşmanları ikiyüz seneden beri kültürümüzü ve ideolojimizi bozmak için seferber olmuşlardır.

Eğitim müesseselerimiz gayri millî kültürlerin propagandasının yapıldığı yerler haline getiriliyor, millet evlatlarının kafaları materyalist kültürle gıcırlandırılıyor. Buralarda millî kültür; tahkir edilen, hor görülen, çamur atılan bir zihniyetin ürünü gibi gösteriliyor.

Aziz Türk Milleti! Bir millet, kendi kültürünü unutup, yabancı kültürleri kabullenirse, esaret zincirini boynuna takmış olur.

Millet ümidi gençler senin vergilerinle yapılan eğitim müesseselerinde, batlaşmak adı altında, gayri millî kültürlerin papağanı haline getirilmek isteniyor. Değerlerine sahip ol.

AZİZ MİLLET!

Eğitim; kişinin milletine, insanlığa ve kendisine karşı vazifelerini yerine getirebilmesi için şuur ve beden kabiliyetiyle düzenleyen, geliştiren ter

biye ve öğretim faaliyetidir. Bu hedeflere yönelmeyen eğitim ne millî, ne ilmi ve ne de insanidir.

Kesin olarak belirtmeliyiz ki; içinde yaşadığı dünyanın meseleleri hakkında alâkasız, mensubu bulunduğu İslâm âleminin davalarından habersiz ve yüz milyon esir kardeşinin bulunduğu Türk dünyasının ızdırabına sırt çevirmiş; lüks, para ve zevk dışında hiç bir davası olmayan nesiller yetiştirmeye yarayan bir sistem mi? Değildir.

Türkiye'de eğitim prensipsiz, plânsız olduğu gibi, ilmîlikten de uzaktır. Türk eğitiminin hedefi meçhuldür, plânı yoktur. Millet'in tarihi vazifesini yerine getirmesini temin etmek üzere; halkın, öğrencilerin hangi hedeflere göre yetiştirileceği meçhuldür. Türk Milletinin çocukları, mahiyeti meçhul pedagoji nazariyelerinin deneme tahtası değildirler. Her önüne gelenin bataktan bulunan eğitimi daha da bozması, sabırla karşılanacak bir şey değildir. Eğitimde hevesin, maceranın ve hayalin yeri olamaz.

Darvin gibi bir yahudi köpeği, insanlığın teşekkülü yolunda ilimle en ufak bir alâkası bulunmayan görüşler ortaya atmıştır. Bu görüş çoğu ü-

niversitelerde müfredatlardan çıkarıldığı halde bizde, solcu öğretmenlerin zevkle işlediği konulardan biri haline gelmiştir.

Altı aylık yavrunun anasını emmesini bile, ona duyduğu cinsî arzuya bağlayan ve insanın her hareketini cinsî bir iç güdü ile yorumlayan yahudi Freud'un ilmi olmaktan uzak görüşleri de psikoloji derslerini doldurmaktadır.

Ayrıca Türkiye'deki eğitim verimli de değildir. Türkiye ne ilim sahasında ve ne de teknik dünyasında mazisine layık bir ünvan kazanamamıştır. Avrupa tekniğini alma meselesinde, bizden sonra başlayan milletler bile, bizi geçmiş vaziyettedirler. Şu halde eğitim sistemi, millî, ilmi olmadığı gibi verimsizdir de.

Gecici tedbirler peşinde koşan günü birlik kafalara hatırlatmak ki; eğitim sistemi pedagoji nazariyelerinin kısır çerçevesi kırılıp atılarak, eğitimi millileştirme temeline göre yeniden kurulmadıkça bütün gayretkeşlikler boşunadır.

Eğitim sistemindeki bu müzmin illetler yetmiyormuş gibi; Türkiye'de azıla, müseccel bütün komünistlerin kümelendiği komünist birleşik cephesine üye olan T.Ö.S. ve buna ideolojik bağlarla bağlı bazı devrimci maskeli komünist öğretmenler de evlatlarımızı öğrenci kardeşlerimizi kendi sapık ideolojilerine âlet etmenin faaliyeti içinde bulunuyorlar.

Devrimcilik adı altında faaliyet gösteren TÖS'ün genel başkanı Fakir Baykurt'un bir taraftan Amerikan düşmanlığını kimseye bırakmazken, diğer taraftan Amerikan yardımı ile «Küçük Köprü» eserini bastırması Amerikan dolarlarıyla kurulup tedrisat yapmakta olan Ortadoğu Teknik Üniversitesinde bir memuriyete tayin edilmesi, milletin nasıl bir dansçıkk öğüşe kurban edilmek istendiğinin açık ifadesi değil midir?

TÖS'ün, Bulgaristan kültür atışesinin bir takım öğretmenlerle yaptığı toplantı sonunda kurulması; kurulmasından hemen sonra Bulgaristan'a davet edilen Fakir Baykurt adlı öğretmen müessesesinin, dönüşünde, içinde mahkum olmuş komünistlerin barındığı YÖN mecmuasında hatıralarını yayınlayıp komünist Bulgaristan'a mektuplar göndermesi neyin ifadesidir?

YAHUDİ OYUNU

Zeytinyağına makina yağı katarlar
Türk tacirini de paravan edip satarlar
İlgililer böyle ilgisizce kahrırsa
Onlar da daha nice oyun yaparlar.

Şu bizim ilgililer pek merhametliymiş!
Milyonlar yahudilere akıp da gitmiş
Cezalarını buldu, bulacaklar derken
Bu meşhur yağ davası da beraat etmiş..

P.G.

Fakir Baykurt'un yetiştiren adamın Romanya asıllı, mahkum komünist Yorgi Karamus olması TÖS'ün içindeki vatansever ve millete bağlı öğretmenleri düşündürmeli değil midir?

Komünist olduğuna bizzat itiraf eden, bütün komünistler gibi akıl hastası olan Şadi Alkılıç'ı hapisten kurtarmak için kampanya başlatan TÖS. olma da mı?

Türkiye Gizli Komünist Partisi harici büro ikinci sekreteri Halis Okan tarafından 1967'de Türkiye'deki komünistlere direktif olarak verilen «Tam bağımsız, gerçekten demokratik Türkiye» sloganını bildirisinde aynen kullanan TÖS. değil midir?

TÖS'ün bu açık ihanetleri yanında, bu ajan yuvası da tüneyen bir takım baykuşlar da uğursuz ötüşlerine şimdilik devam edebilmektedirler.

Aydın'ımızda bazı okullarda da bu ihanet yarışına katılmaktadır. Bunların içinde din ile hiçbir ilgisi olmayan

sosyalist maskeli, Lise din ders öğretmenin de bulunması ihanetlerin hangi noktaya varacağın göstermiyor mu?

Kur'ana ve Kur'an Kurslarına hücum edilerek «çığ dışı eğitim müesseseleri» ilan edilme ve devrimcilik maskesi altında alçakça ve namussuzca komünizm propagandası yapılmaktadır.

Milletimiz, Millet düşmanlarının ihanetlerini kara b'z teke gibi alımlarına yapıstırıp, yaptıklarının hesabını soracak bir

Netice olarak Rusya'nın içi riş'ekli a'ân .teğb.âtlarına bağlanan, bilerek v ya 'ilmeye rek onlara hizmet edenlere bu millet bu Din ve bu Vatan için canını seve seve verecek insanlar olarak son uyarma ve zifemizi yapıyoruz.

**YAŞASIN MİLLÎ EĞİTİM!
YAŞASIN MİLLÎ KÜLTÜR!
YAŞASIN MİLLET!
KAHROLSUN MİLLET
DÜŞMANLARI!**

AYDIN TÜRK
KÜLTÜR DERNEĞİ

CENK TÜRKÜSÜ

Varın söylen beyler ajan dölüne,
Şehidin kam ödenmelidir!..
Er meydanındaki dövüş yerinde
İntikamla yumruk dolanmalıdır!..

Kurtulsun milletim artık çileden,
Olsun bütün dünya İslâm'ı bilen!
Artık bu yollara bağımlı koyan,
Cenk meydanlarında görünmelidir!

Dikilsin burçlara bu alsancağım,
Şehittiktir benim en son durağım;
Son nefeste benim kara toprağım,
«Zafer Hakkın» deyip seslenmelidir!..

MUSTAFA YILDIZ

İ.H.O. ANKARA

Yavuz'un İntikamı

Yaralı millet, seniale müftehir
Izdiraplı gönlün, sevinçle dolsun
İhanetler, geri tepecek bir bir
Millet için, gazan mübarek olsun
Zulmün yalanını çarptın yüzüne
Yalancılara, dilin keskin olsun
Sensiz, bayramlarımız öksüz yine
Öksüz bayramlar, mübarek olsun
Kanunsuz ülkede, kanun mu geçer
İşbirlikçi kalpazanlar, kahrolsun
Kafamda, kin ve intikam kol gözer
Yavuz'un intikamı yaman olsun

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DAVA MECMUASI

Yıl: 2 — Sayı: 54

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DIZGI

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

Milletin Hürriyeti İle Oynamayınız

Türkiye'mizde bir iki haftadan beri, Anayasa yazılı insan ve vatandaş haklarını çiğneyen baskılar görülmeye başlamıştır. Bazı kasabalarımızda sırf dinî-kıtaplar okudukları için, bir kısım vatandaşlar tevkif edildiler. Sayıları gittikçe artan bu tevkifler ne mânâya gelmektedir? Acaba bu vatandaşlarımız, amme intizamını sarıyan, devlet emniyetini yıkan davranışlar içinde idiler de ondan mı tevkif edildiler? Bir kısım basına ve TRT ye bakılırsa bu vatandaşlar devletin güvenliğini tehdit ediyorlarmış. Çünkü kitap okuyorlarmış.

«Nur okulları», yahut «Süleymanî Kursları» adıyla damgaladıkları yerler, netice itibarıyla müslüman halkın dinî kültürlerini artırmak için meydana getirdikleri sohbet toplantılarıdır. Acaba 20. asrın Türkiye'sinde kitap okumak ve sohbet etmek, nasıl suç sayılabilir? Nasıl itham altına alınabilir?

İnsanı ayırd eden en mühim özellik, insanın suur sahibi oluşudur. Suur sahibi oluşt, insanın hürriyete ve insan olmayı teminat altına alan haklara lâyık oluşunu temin etmiştir. Bunlar inanç, düşünce, hayat, hürriyet, mülkiyet, zorbalığa karşı mukavemet haklarıdır. Bu haklara sahip olmadıkça insan, insan olma şerefini kaybetmiş oluyor, demektir.

Kitap okumanın, dinî sohbet yapmanın basın, radyo ve benzer vasıtalarla en kaba hücumlara uğradığı ve polis tazyikinin artırıldığı Türkiye; ne hâzındır ki, medenî milletlerin hukuk telâk-killerinin çok gerisine düşmüş bulunuyor. Çağların gerisine düşen bu baskı hiç bir şekilde mazur gösterilemez.

İki asır boyu dünya ihtilâllerini tesir altına almış Amerikan ihtilâli, baskı altına alınmak istenen bir ülke halkının, zulme isyanından ibaretti. Bu isyan neticesinde aynı kanı taşıyan insanlar birbirlerinden ayrıldılar. Amerika Birleşik Devletleri diye bir devlet, ve Amerika diye bir millet doğdu.

Ancak Amerikan halkını, isyana sevkeden baskının sadece siyasi ve ekonomik olduğunu sanmak yanlıştır. Amerikan ihtilâlcileri, İngiltere'de ve Hollanda'da dinî baskıya uğrayan, dinî grupların soyundan gelmekte idiler. Umumiyetle puritan idiler.

Müsbet mânâsıyla laikliğin doğduğu yer Amerika'dır. Avrupa'da kilisenin haksız despotluğunu yıkan, inanç, fikir, söz ve ibadet hürriyetine vurulan prangayı kıran bir prensiptir. Laiklik. Laiklik insanın inanç, fikir, söz ve ibadet hürriyetini korumak için vardır. Yoksa bizde bazı vatandaşların anlatmaya çalıştığı şekliyle vicdan hürriyetini, başka prensiplerle sınırlamaya kalkışmak, bizzat laikliğin özüne aykırıdır. Laiklik insanın Allah tarafından kendisine tevdi edilmiş bulunan inanç, fikir, söz ve ibadet hürriyetini temin etmek maksadıyla ortaya konmuştur.

Türkiye bir müslüman memleketidir. Halkın büyük çoğunluğu müslümandır. Ne hâzındır ki, en basit hakları dahi çiğnenmek tehlikesi ile karşı karşıya bulunurlar. Türkiye'de ihmal edilebilecek bir azınlıkla değildir. İspanya ve Avusturya'da katolik zulmüne karşı protestan azınlığın, İngiltere'de mahkum ve mağlup katoliklik-

ğin Amerika'da, İngiliz siyasi, ekonomik ve dinî baskısına karşı isyan eden Amerikan halkının, laiklik ile kastettiği tam bir inanç, düşünce, söz ve ibadet hürriyeti idi.

Bir müessesese, tarihi gelişmesi içinde incelenecek olursa, o müesseseyi gerçek özü ile kavramak imkân dahiline girer. Laiklik de bu hüküm den hariç değildir. Laiklik Avrupa'da ve Amerika'da baskıya alınan insanın, inanç, düşünce, söz ve ibadet hürriyetini korumak arzusundan doğmuştur. Laiklik Avrupa'nın kendi sosyal şartlarından doğmuş bir müessesesidir. Bu müessesenin cevap verdiği ihtiyacı karşılayacak millî müesseselerimizin olup olmadığı ve bunların hangi müesseseler olduğu meselesini mevzuumuz dışındadır görüyoruz.

İşte Amerika ve Avrupa'da, insanın kendi haysiyetinin ayrılmaz parçası olarak gördüğü hürriyetler, bugün Türkiye'de baskı altına alınmaktadır. Amerikan halkının 195 sene evvel bütün dünyaya ilân ettiği insan hakları şunlardır.

Amerikan halkının 4 Temmuz 1776 tarihinde ilân ettiği istiklâl beyannamesinin bizi ilgilendiren bölümü şöyleydi:

Şu gerçeklerin apaçık olduğunu kabul ediyoruz: Bütün insanlar eşit yaratılmışlardır. Yaratıcıları tarafından verilen belli ve vazgeçilmez haklara sahiptirler. Hayat, hürriyet ve mutluluğa erişmek bu hakların arasındadır. Bu hakları sağlamak üzere insanlar kendi aralarında, gerçek gücünü yönetilenlerin tasdikinden alan hükümetler kurmuşlardır. Bir hükümet sekli bu amaçları yıkıcı olduğu zaman, bu hükümeti değiştirmek, ya da düşürmek, yeni bir hükümet kurmak ve bu hükümetin yetkilerini ve dayandığı temelleri, güvenlik ve mutluluklarını sağlayacağını en çok umdukları şekilde düzenlemek ve kurmak, halkın hakkıdır.

Yukarıdaki satırlar insanların kendi hayatlarını diledikleri şekilde düzenlemek, saadeti aramak, hayat ve hürriyet haklarının, Allah tarafından verilmiş (kanunlar tarafından değil), ve vazgeçilmez olduğunu bildiriyor.

Bir kısmı Anayasaya girmiş ve Anayasa teminatına kavuşmuş bu hakların bundan iki asır önce en açık bir şekilde nasıl savunulduğunu gösterirsek, belki milletin haklarını hoyratça yok etmeye vesile olanların, utanmak akıllarına gelebilir.

13 Temmuz 1787 de ilân edilmiş Kuzey Batı Yasası şöyle der;

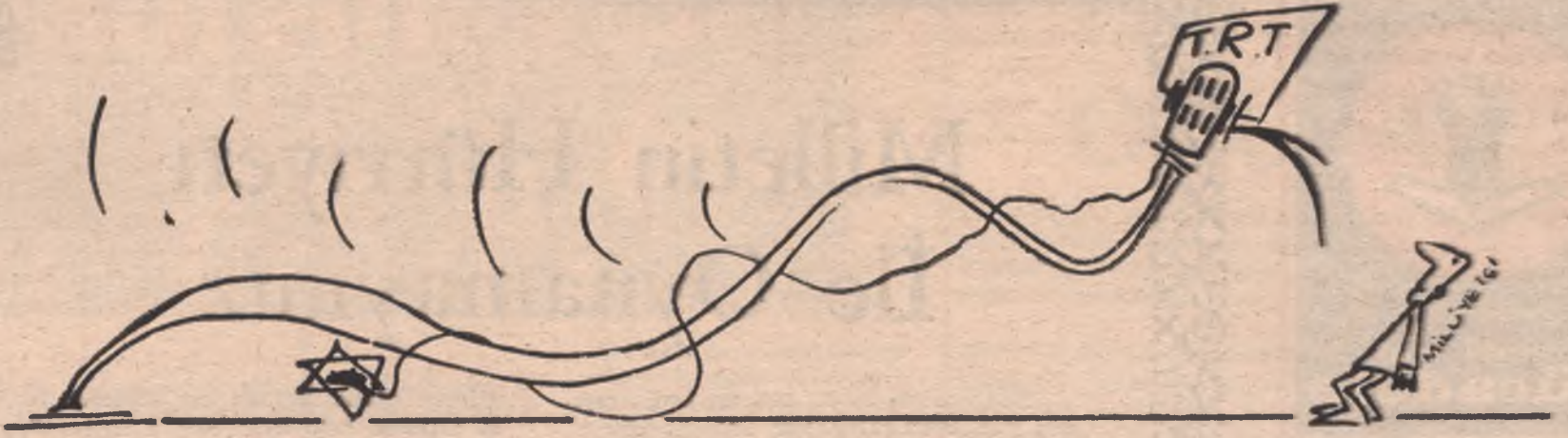
Madde 1. ...Hiç kimse, tapınma tarzı, ya da dinî inançları yüzünden rahatsız edilemez.

Madde 2. ...İyi bir hükümet ve insanlığın mutluluğu için gerekli olan din, ahlâk, bilim, okullar ve eğitim araçları her zaman korunacaktır.

8 Kasım 1791 de ilân edilen «Haklar Beyannamesi» ise şöyle der:

Madde 3. Kongre din özgürlüğünün engellenmesine, söz ve basın özgürlüklerinin kısıtlanmasına, halkın asayiş bozmadan toplanması... haklarının sınırlandırılmasına dair yasalar yapamaz.

Madde 4. Can, mesken, emval ve evrakın haksız arama ve müsaderelelerden masun olması hakkı (Devamı 14. Sayfada)

TRT DE MİLLİLEŞECEKTİR

Milletin senelerden beri sızısını çektiği ve ancak şefkatli bir elin acı larını dindireceği sayısız yaraları var dır. Hele bunlardan birisi öylesine kokmuş, öylesine etrafa müzminleşmiştir ki, bu pis koku vücutta ne huzur ve ne de istikrar bırakmamıştır. İşte bu yara Türkiye Radyo Televizyon Kurumu adıyla maruf, meşhur TRT dir.

Bu kuruluş kullandığı lisandan tutun da, bünyesinde barındırdığı komünist, mason ve kozmopolit kadrolara kadar her şeyiyle, milletin her Allah'ın günü lânetler okuduğu bir cadı kazanı haline gelmiştir. Millet, ideolojisine, kültürüne ve ahlakına karşı insafsızca ve adice yöneltilen, tecavüzlerin doğurduğu kin ve nefretin tesiriyle olsa gerek ki, rumuzundan kinaye TRT yi «Türkiye'yi Ruslaştırma Teşkilâtı» diye yad etmektedir. Böylece TRT nin yaptığı çirkefliliği ezel ve ebedi düşmanı Moskof'la mukayese ederek tel'in etmektedir.

Şurası bir gerçektir ki, müesseselerin cemiyetteki itibar dereceleri doğrudan doğruya o müesseselerin ieraatı neticesidir.

Eğer bir cemiyette adalete saygı kalmamış, adalet sarayları millet nazarında hukuk ticaretinin yapıldığı birer şirket olarak mütalâa ediliyorsa, elbette kusur ne mücerret adalettedir, ne de milletin adaletli tavsifdeki seviye düşüklüğündedir. Kurur doğrudan doğruya bu müessese lerde fuzulî şağil durumunda olan adamlarda ve onların zihniyetindedir.

Nasıl her türlü namus kaideleri ni insan hürriyetine indirilmiş dar be kabul edip her haltı karıştıran bir kadın, cemiyetten namuslu ve if fetil bir baciya gösterilen hürmet ve itibarı göremezse, aynen siyasî ve ya gayri siyasî kuruluşlar da milletin hizmetinde olmadığı müddetçe öylece itibar göremez.

Şimdi bu gerçeği böylece tespit ettikten sonra, neden milletin TRT yi «Türkiye'yi Ruslaştırma Teşkilâtı» diye tavsif ettikleri iyice anlaşıl mış olur. Millet bizatihi TRT müessesesine karşı değildir. Onun parçalayıcı, yıkıcı, millet aleyhtarı tutu

muna karşıdır. Bağrında kendi eliyle yılan beslenmesini hazmedememektedir.

TRT. KİME HİZMET EDİYOR?

İlk bakışta bu sual garip gelecektir. Başında Türkiye «Türkiye Radyo Televizyon Kurumu» kelimesi bulunduğuna göre Türkiye'de yaşayanlara yani bu millete hizmet edecektir. TRT milletin düdüğüdür. Parayı kim verirse düdüğü de o çalacaktır. Milyonlara varan TRT masraflarını millet finanse ettiğine göre milletin sesi olmak icab ederdi. İşin aslı hiç de öyle değildir. Belki de bu kaide ortaya konulduğunda bu yana parayı millet verdiği halde düdüğü baskaları çalmaktadır. Bu bakımdan bir saatlik radyo programını dinlemek böyle bir suali zarurî olarak hem kendimize, hem de soğanbaşı değillerse baştakilere sordur maktadır.

Günde ortalama 18 saat yayın yapan TRT bunun en azından 13 saatını yabancı kültürlerin propagandasına tahsis etmekte, geriye kalan 5 saati de şarkı türküyü işgal etmektedir. Hele il radyoları. Onlar ayrı bir ihanetin içindedir. Büyük Millet çoğunluğunu eğitecek, onların ihtiyaçlarını karşılayacak bir müessese olmak icabederken, sadece üçbeş zibidin tepinmesini temin edecek bir müzikhol daumundadır. Bundan kısa bir müddet evvel İstanbul il radyosu Türkçe programlara da arasıra yer vermeye başladığı zaman büyük hadise olmuştu. Türkiye'de Türkçeden başka yine bu millete hitabeden bir devlet müessesesinin mevcudiyeti ne kadar acınacak haldedir.

Ayrıca TRT yayınlarının muhtevası ise ayrı bir cinayettir. «Arkası Yarın», «Mikrofonda Tiyatro», «Köy Odası», «Çocuk Saati» v.s. gibi programlarda en müstehcen piyesler temsil edilmekte, buram buram komünizm kokan hikâyeler ve skeç

ler devlet radyosundan nakledilmektedir. Milletin içinde bulunduğu ızdıraplar TRT'ye sızmış komünistlerce bu programlarda istismar edilmekte, devletin yıkımını hazırlayan fikirler TRT vasıtasıyla tezgâhlamaktadır.

TRT nin «Köy Odası» saatlerini dinleyenler, eğer spikerin ses tonundan tanımazlarsa TKP nin yayın organı Bizim Radyoyu dinlediklerini haklı olarak zannedeceklerdir.

Bugüne kadar ne radyoda ve ne de televizyonda hiç bir millî eser dile getirilmediği gibi, televizyonda da anarşi hareketlerinin en ön sa

— TRT'nin felçli Genel Müdürü Adnan Öztürk, Millet bu zihniyetkilerin sağlamundan ne fayda gördü ki, sakatından ne fayda görsün.

ında yer alan kimi dönme, kimi mason, kimi de komünist bir takım adamlar boy göstermekte, istediği gibi milletin kültürü ve düşüncesiyle alay etmektedir. Bu programların milyonları aşan masrafları da başında tili bitmemiş yetimin rızından kesilerek alınan vergilerle karşılanmaktadır.

Yine sözde bu milletin radyosu TRT de vatan haini yahudi Nazım Hikmet saatlerce propaganda edilmekte, televizyon ekranlarını kirletmekte, vatan şairi Mehmet Akif Ötüm yıldönümünde bir dakikayla ge

ciştirilmektedir.

Telkin ettiği kültürün gayri millî kültür oluşu yanında, bu programları hazırlayan, şahısların ideolojik şahsiyetleri de calibi dikkattir.

Türk Dil Kurumu'na yön veren Agop Dilaçar adlı bir ermeni nasıl Türkçenin yozlaşmasına gayret ediyorsa, Emil Galip Sandalcı gibi bir yahudinin etrafında toplanan Muammer Sun, Sunuhi Cav, Semih Tuğrul, Melih Cevdet Anday gibi solcu, kozmopolit ve köksüz bir grup TRT çiftliğinde istediği naneyi yemektedir. O Melih Cevdet ki, senelerce evvel Cumhuriyet adlı pespayede tefrika edilen bir yazısında genç bir kızın ağzından anasına «— Ana sen kak da babamla biraz da ben yatayım» diyecek kadar aşağılık fikirleri telkin ediyordu.

İşte bu şehvet kölelerinin hakim olduğu TRT de komünist militanların yaptığı namussuzluklar ya gizlenmekte veya kısaca bir kaç cümle ile geçirilmektedir. Verdikleri beyanatlar ise devlet başkanının mesajlarına bile nasip olmayan bir tarzda nakledilmektedir. Öbür tarafta milliyetçilerin meşru hareketleri ise, e-teğine ateş düşen bir adamın çığırtkanlığıyla umumî efkâra duyurulmaktadır. Komünistlerin işi banka soygununa vardırıran gerilla hareketi hakkında en ufak bir yorum yapmayan TRT, mason tertibine kurban giden müslümanların, vicdan hürriyetleri hançerlenerek evlerine yapılan baskınları, irtica yuvaları basıldı dercesine yorumlara mevzu olmaktadır.

Yani TRT ye hakim bugünkü zihniyete göre müslümanların evleri irtica yuvaları, komünist hücreleri ve mason locaları, fikir kulüpleridir.

Bu kadarıyla bile TRT'nin kime hizmet ettiği ortaya çıkmış oluyor. Türkiye'ye hakim güçler TRT yi bir yıkım şifâhı olarak kullanmakta, millîletin moral çöküşünü TRT ile gerçek

leştirmektedir. Aşağıdaki ifadeler sözlerimizi teyid edecektir.

«Partiler tarafından parçalanmış olan memleket, harpten sonraki demokratik hükümetin başında haki ki Alman olmayıp yahudi olan Kurt Eisner'leri, Kautsky'leri, Walter Kat henan'ları görüyordu. Liyakatleriyle, sayılarıyla, her türlü nisbetin dışında yer tutan yahudiler, basın yoluyla, sinema ile RADYO ile halkın zihniyetini ifsat ediyorlar ve ahlâka aykırı yayınlar yapıyorlar. Marxist bey-nelmillekleliği teşvik ve kolaylaştırıyorlar.» Andre Joussain. İhtilâllerin Kanunu Şif 110.

Türkiye'de TRT de çevrilen dolaplar, Almanya'da olanlardan hiç de farklı değildir. Sağır kulaklara, solumsuz mesullere ithaf olunur

TRT. TARAFSIZ DEĞİLDİR

TRT nın hukukî statüsünü düzenleyen Anayasanın 121/2 md de «her türlü radyo televizyon yayınları tarafsızlık esaslarına göre yapılır» diyerek sadece anayasada kalan bir prensip tesbit etmiştir

Siyasi partiler yönünden düşünlüğü takdirde bir demokrasi için olduğu kabul edilecek bu madde, milli menfaatler söz konusu olduğunda hiçbir veçhile kabul edilemez. Zira faraziye de siyasi partilerin eşit olduğu kabul edilerek demokratik haklardan müsavi şekilde istifadesni öngörmektedir.

Halbuki bugün Türkiye'nin buh ranları siyasi partiler arasında ve parlamentoda halledilecek bir mesele olmaktan çıkmıştır Türkiye ister kabul edilsin. İster edilmesin gırtlığına kadar ideolojik mücadelenin içinde dir. Yani Türkiye artan düşman tecavüzleri karşısında bir var

olma, yok olma kavgası yapmaktadır. Bu mücadeleden millet, ancak demokratik yollardan iktidara gelmek suretiyle muzaffer olarak çıkacaktır. Türkiye'yi kurtaracak bir siyasi parti iktidarı değil, bizzat milletin iktidarı olacaktır.

İşte böyle kritik bir dönemde haysiyetli kişilere ve müesseselere düşen vazife milletin safında yer almak ve milletin hizmetinde olmaktır. Artık iş bu raddeye geldiğinde tarafsızlık ihanete denktir. Halbuki TRT bugün tarafsız da değildir. Bu sınırı çoktan aşmıştır. Hem anayasa çizgisinin dışına çıkmış, hem de milletin hayat müdafaası kavgasında yaptığı yayınlarla aşırı solun hoparlörlüğünü, meddahlığını yapar duruma gelmiştir

%98 müsüman olan bu memlekette TRT nin ağzından Allah ve ah lâk mefhumlarını duymak, büyük Sahra Çölünde suya rastlamak kadar nadir hale gelmiştir. Programlarında bu mefhumlara boykot ilân etmiştir. Öbür tarafta ise Cem Karaca adlı Şeytan Manson tarikatının temsilcisi bir ermeninin «Benim kiblem, Allahım yok» şarkısını günde beş ve kit ezanlara meydan okurcasına çalmakta. hayvanları bile tiksindiren bir seks edebiyatıyla komünizmin ek meğine vağ sürmektedir

TRT bu durumıyla devletin ve milletin malı olmaktan çıkmış, üniversite ve daha birçok anayasa kuruluşları gibi milletin karşısında yer alan ve devamlı dışlarını gıcırdatan, cibilliyetli belli bir mahluk de rekese düşmüştür

TRT. ÖZERKLİĞİ NEDİR?

TRT iktidarların siyasi baskılarından korunmak için özerk hale getirilmiştir. Ama bu özerklik bugün

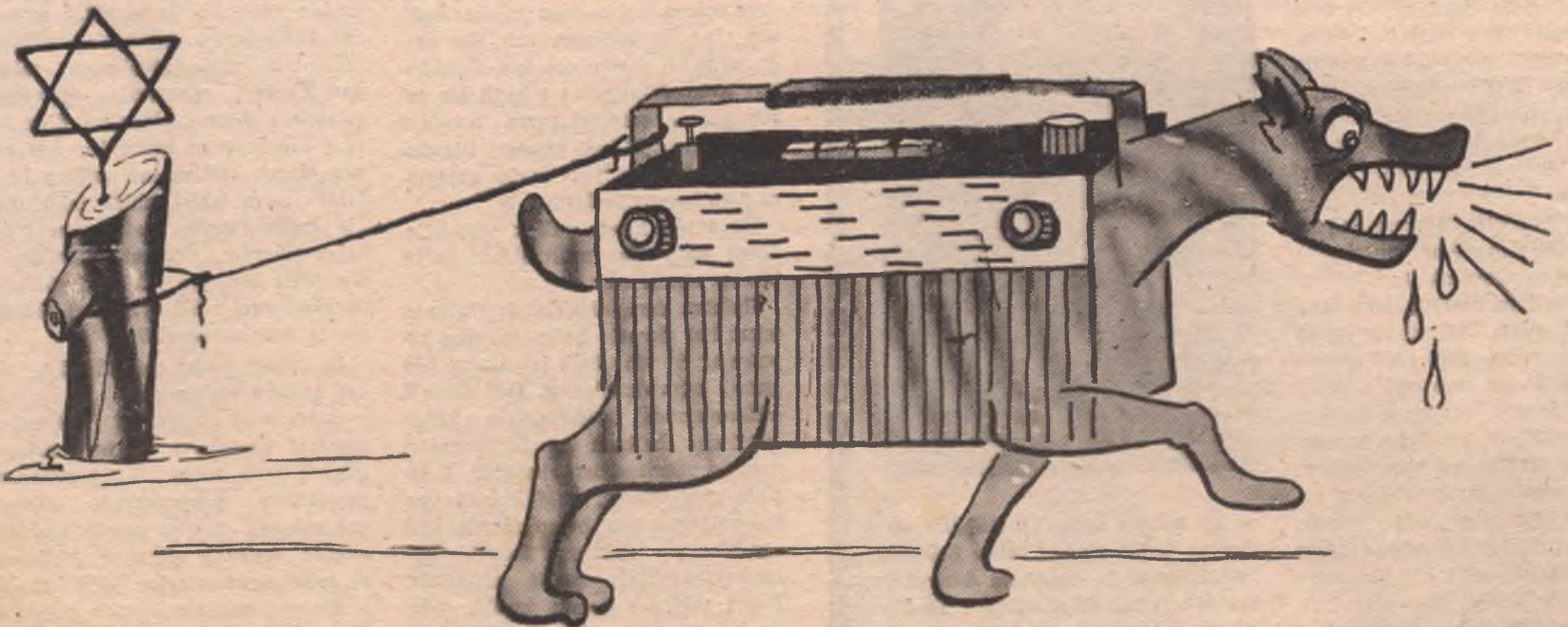

özel çiftlik anlamına gelmektedir. Bir grup azınlığın çöplendiği küllük halindedir. Bağına çöreklenmiş çiftlik ağaları bir taraftan kendi ceplerini doldururken diğer taraftan Prof. Seha Meray gibi bir kısım yahudi profesörlerin karılarına tercüme yapılarak yüzbinlerin vurulmasına yataklık etmektedir

Akşama kadar dağ taş dolaşıp yavrusuna süt biriktiren bir koyunun sütünü nasıl zehirli bir yılan gelir emerse, işte TRT nin bugün durumu odur. Milletin bağına çöreklenmiş, devamlı zehir kusan, yılan gibidir. Eli nasırlı mazlum milletin alın teri vergiler bir avuç kozmopolit TRT mütegalilerinin seyahat ve rakı parası olarak çarçur edilmektedir. «Devlet malı deniz, yemeyen domuz» prensibi TRT nin icraatına hakim temel prensiptir. Millet TRT nin nazarında sağmal bir koyun gibidir.

TRT. DE MİLLETİN EMRİNE GİRECEKTİR

Millet düşmanlarının istila ettiği devlet müesseselerinin, hainlerin istismarından kurtulacağı günler uzak değildir. Dil, din, ırk ve tarihimizin düşmanı TRT adlı mikrop merkezli köstebek yuvası da bu kurtuluş ve temizlikten payını alacağı muhakkaktır. Türkiye'deki bütün siyonizmin kontrolündeki gayri milli müesseseler gibi TRT de millileşecek, işgal kuvvetlerinin yayın organı olma durumundan çıkarılacaktır.

İran da Sionizmin Kiskacı İçinde

Dünya milletlerini köleleştirme savaşında en sahtekâr yolları uygulayan beynelmilel yahudilik, menhus hedefine doğru ilerlemektedir. Bir takım uşak ruhlu insanları da kiralayarak yürüttüğü bu savaş, ilk adımda milletleri uyuşturma savaşıdır İran'da da tarih boyunca yaptığı ihanetlerle siyasi hayatta nüfuzunu artırmıştır. Aşağıdaki tercüme, sionizmin İran'daki nüfuzunu belirtmesi bakımından mühimdir.

İsrail'in dönme rejimi ile İsrail arasındaki ilişki 1967 İsrail - Arap (Haziran) savaşından sonra büyük önem kazanmıştır.

İsrail, yakıt ikmalini Akabe körfezindeki Eliat limanından İran petrolü ile yapmıştır. İsrail, ilk önce, 1949 yılında ALİ ASGAR HİKMET hükümeti tarafından tanınmıştı. Bunun tam tersine olarak, siyasi ilişkiler tamamen açıklanamazsa da DR. MUSAADDIK hükümeti tarafından İsrail konsoloslukları Tahran'dan kovulmuştur.

Bundan sonra ŞAH, CIA'nın desteği ile devletin başına getirildiğinde İsrail ile olan ilişkiler kademe kademe artarak 1949 haline tekrar yükseldi. Tam yetkili olmamakla beraber İran'da resmen bir İsrail elçisi bulundu. Fakat aslında İsrail çok derinlere nüfuz ediyor ve Tahran'da mütevazı bir bina, İsrail misyonu tarafından kullanılıyordu. Sionizmin İran'daki önemli tesir sahaları;

ASKERİ: İsrail hava kuvvetleri, Kuzistan'daki Andimack üssünde yani, Irak sınırında uçaklar bulundurmaktadır. Uçaklar İran işareti (plakası) taşıdığı halde İran'daki İsrail pilotları tarafından muntazam uçuşlar yaptırılmaktadır. (Bu husus bize Andimack üssünde pilot olan bir İranlı tarafından bildirilmiştir.)

EKONOMİ: Tahran çarşısı Şiraz'daki gibi tamamen yahudilerin elindedir. Harpten istifade eden yahudiler, arsa ve bina spekülasyonu yaparak büyük servetler elde etmişlerdir. Hükümetin desteği ile müslüman tüccarların yerini almışlardır. Bütün satış ve bilhassa önemli ihtiyaç maddelerinin dağıtımını ellerinde bulundurmaktadır. Bazı büyük firmaların İran'daki acenteliği yahudinin tekelindedir. İsrail malları bu sayede İran piyasasında yerini buluyor ve üzerine «Made in İran» damgası vurularak diğer Arap memleketleri ne satılıyor.

GİZLİ SERVİS: Hürrem Şah ve Kuzistan'daki Amerikan konsolosluklarının İsrail casusluk teşkilâtınca tıs olarak kullanılmasının, Irak tarafından anlaşıldığı vaziyeti bilenler için bir sürpriz değildi. 1964 senesinin sonuna kadar İran gizli polisi (SAVAK) İsrail'i uzmanlar tarafından idare edilmekteydi. Bu uzmanlar 1953 de ŞAH'ın yeniden iktidara geçiren Amerikalılar tarafından yetiştirilmişti. Bu bilgi 1965 yılında KIZIL KALE siyasi hapishanesinde 6 ay kalmış güvenilir bir kimse tarafından elde edilmiştir.

ZİRAAT: Toprak reformu programının hazırlanışından sonra İsrail uzmanları Kazvin bölgesindeki çeşitli köylerde çalıştılar. Fakat köylü-

lerin gelen uzmanlara su ve ekmek vermemesiyle mahsur kalan uzmanlar, jandarmadan yardım gördüyse de netice alamadan bu bölgeden çekilmek zorunda kaldılar. Bundan sonra da tarım politikasında etkili olamadılar.

BASIN VE HABERLEŞME: Ucuza İran basınının hedefi materyalizmi, İslâmî ve millî mirasların yerine yerleştirmektir. Basın doğrudan doğruya yahudilere alt değildir. Böyle olduğu halde sık sık yahudiler ile ilgili makaleler yayınlanır. Güntük Tahran gazetesi İTTİ-LÂ, Moşe Dayan'ın hatıralarını neşretmiştir. Ayrıca haftalık kadın dergisi Zeni İmruz (Bugünün Kadını) sütunlarında Golde Mayer'den uzun boylu bahsetmiştir.

YAHUDİ TEŞKİLATLARI: Yahudi ajansı, Tahran'da İranlı Yahudileri İsrail'e geçiren ve farsça propaganda yapan bir büroya sahiptir. Dünya Yahudi kongreleri de Tahran'da geniş bir binada yapılır. Bu teşkilâtın liderleri Tahran mason localarına kayıtlıdır. Bu güçlü kimselefin yardımı ile etkilerini geniş bir çevrede gösterirler. Bugün İran'da Baha'ilerinde yahudilerle yakın işbirliği yaptığını belirtmek gerekir. Muh temelen Baha'ilerin büyük çoğunluğu musevilikten dönmüştür.

Anayasaya göre İran hükümetinin bakanları müslüman Şii olması gerekirken bugün en az üç bakan yahudi ajanlığı yapan bahailerdendir. Şimdiki başbakan HÜVEYDA da bir bahaidir.

Kısaca İran'daki durum; Müslüman Milletlerin aralarındaki ayrılık yüzünden kendi memleketlerinde bile hâkim olamayışlarına görünür bir misaldir.

THE MUSLİM
LONDON, JANUARY 1970

— 12 milyon İran Türklüğünü zulüm ve baskı altında tutan Şah rejiminin hovarda başbakanı Amir Abbas Hoveyda. Milyonlarca Türkü insanca yaşama haklarından mahrum bırakarak sionizmin çanak yala yıcılığını yapmak hiç de dostluğa şıgar geşler değildir.

TÖS, Öğretmenleri Kötü Emellerine Alet Ediyor

Bundan bir müddet önce Manisa'nın Kula İlçesine bağlı Dörtölçe köyünde Halk bir «TÖS»lünün başına yular takarak köy meydanında dolaştırmıştı.

Bu hadiseyi güya protesto etmek için TÖS'ün Adapazarı şubesi bir yürüyüş ve miting tertip etmiştir. Sadece Adapazarındakiler kafi gelmediği için diğer birkaç şehirdende TÖS'ün ücretli militanları gelmişlerdi. Bunlarda yetmiyormuş gibi şundan bundan güya Amerikan düşmanı (!) fakat sırtı Amerikan parkelli bir gurup Dev-Genç'li militanlar da ek kuvvet olarak önceden hazırlanmışlardı.

Böyle bir hazırlıkla başlayan TÖS'lüler, güneşi gördükçe açılan dikenli kirpiller gibi yayılmaya başlamışlardı.

Daha sonra Rusya'da Lenin'in, Çin'de Mao'nun, Küba'da Castro'nun, Çekoslovakya'da, Macaristan'da, Polonya'da ve daha birçok yerlerde olduğu gibi komünistlerin açıktan söylemedikleri için maskeli sloganlardan «Sosyalist Türkiye», «Bağımsız Türkiye» diye çırtlak seslerle bağır-maya başlamışlardır.

Amerikan düşmanı geçinen fakat Amerikan yardımıyla kitap bastıran, Bulgaristan komünist partisinden para aldığını itiraf eden Fahir Baykur'tun başkanlığını yaptığı, Rusya'nın Türkiye'deki 5 ci kollarından biri olan TÖS, bu militanlarla halkın potansiyelini iyice yükseltmiştir.

Tahrik edici lâflarına devam eden TÖS'lüler ancak halkın kendilerine itibar etmediğini, içlerine meraktan girenlerin bile terk ettiğini görmüşler ve onlara «ne olacak küflenmiş kafalar, zaten anlayamazlar» diye a-larlarında herzele gevelemeye başlamışlardı.

Kalabalık bir çember içinde kaldıklarını da düşünerek korkudan biraz daha ek kuvvet çağırmışlardır. Sanki karşılarında düşman ordusu varda, ona karşı hazırlanıyorlar.

Dün küçücük yavrularını okutsun diye onlara teslim eden masum halktan yine de korkuyorlardı. Bu arada «DİSK» (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) e bağlı bir gurup gelmiş, çemberi yarıp ortadaki yoldaşlarına iltihak etmek istemişler, fakat geçemeyeceklerini anlayınca zora başvurmışlardır.

Bu arada kavgaya patlak vermiştir. Zaten hazır olan militanlarda halka hücum etmişlerdir.

Halktan yana olduklarını söyleyen fakat her fırsatta halka saldıran çapulcular da yine halk tarafından bozguna uğratılmışlardır. Dev Genç'li militanlarında saldırlarıyla kavgaya büyümüş halktan ve öğretmenlerden de yaralananlar olmuştur. 7 kişinin yaralanması ve 16 kişinin yaralanmasıyla son bulan olayda bazı yaralılarında hastaneye tedaviye gitmeden kaçtıkları tesbit edilmiştir. Başka şehirden sopalı, bıçaklı olduğu halde mitinge katılmak gibi bir suçu varken, bir de halka karşı hücum ve hakaretten çok daha suçlu o-

lacaklarını bildikleri için oradan kaçmışlardır.

Yakalanan bazı TÖS'lülerin de ceplerinde «komünist ihtilâl tekniği ve gerilla ile ilgili yayınlar çıkmıştır.

Bazı şom ağızlı yayın organları da hadisenin yatıştırıldığını, ancak bunun tertip olduğunu söylediler. Tabii tabii bir tertip! Ama kimin tertibi? Hadisenin önceden olacağını biliyor muş gibi sopalı, bıçaklı militanları nı hazırlayanların tertibi değil!.

— Efendim!. Nevar orda. Bu kalabalık neci! diye merak edip bakmaya gelenlerin tertibi!...

Burayı Moskova'mı zannettiniz «Sosyalist Türkiye» «Bağımsız Türkiye» diye bağırıp milleti rahatsız ediyorsunuz.

Artık millet uyanmağa başladı. Kime ne yapacağını iyi biliyor. Kimine yular takıyor, kiminin Konya'da olduğu gibi belden yukarıyı çıplatıp «bu komünisttir» «bu millet düşmanıdır» diye yağlı boya ile yazıyor birde merkep torbası takıyor kafa-sına dolaştırıyor. Yine bir köyde;

— Efendi efendi nedir onlar havan mı?

— Tabii efendim daha dün bizim çacuklara insanların cediti maymun denilen bir hayvandır demiyorlar mıydı? Ne çabuk insan olmuşlar. hayvanlıklarını hatırlasınlar da insanlar arasında ses çıkarmasınlar diye yapıyoruz, deniliyordu. Böylece bilgisiz, görgüsüz diye itham ettikleri halk kendilerine lâik olanı yapıyorlardı.

Yaptırdığı okulların şeklini bile Orak Çekiç'li Rus bayrağına benzetmeye çalışan kirâhıkların yetiştirmelerine iyi cevap veriliyordu. Millet evlâdını komünist ve kozmopolit bir şekilde yetiştirmeye çalışanlarda ancak kendileri gibi satılabilircek zavalluları etrafına toplayabilmışlerdi.

Sırf öğretmen teşkilâtına kayıt olmuş olmak için TÖS'e kaydolun milletin temiz evlâtları artık hainleri yalnız bırakmaya başlamıştır. Milletimizin iman, kültür ve ahlâkına candan bağlı öğretmenler artık milletin saflarında yerlerini almaya çalışıyor. Faaliyet raporunda «devrimci eylemlere devam edeceğiz» diye lâf edip öğretmenleri komünizm için vasıta olarak kullanmaya çalışan fıkır fakiri, iman fakiri, ahlâk fakiri Fakir Baykurt'larda aradıklarını bulamayacaklardır. Yozgat TÖS'ünde Konya'da başlayan TÖS'teki çözümlere hareketi yeni millî uyanışlarla bütün yurtta devam edecektir.

Bu millet tarihi mes'uliyetini idrak etmeye başlamıştır.

Gayrı millî kapitalist sistemden menfaat umanların da, bu sistemi gübreli tarla kabul edip komünizmi yeşertmeye çalışanlarında akıbeti çok yakında milletin şerefli ayakları altında ezilmek olacaktır. Milletine ve millî menfaatlerine bağlı millet evlâtlarını milletin safında yerlerini almaya davet ediyoruz?

Hainler korksunlar ve acı akibetlerini beklesinler.

— Senelerce yapılan ve hâlâ devam ettirilen ihanetler yüzünden buhranlar ve sıkıntılar içinde inleyen şerefli milletimiz, artık bugün düşmanını, dostunu ve gerçek mücadelelerini tanıyarak hale gelmektedir. Kayseri Konferansında bu gerçek bir daha ortaya çıkmıştır.

Milletim Diriliyor

Geçen hafta İstinye'de Mücadele Birliği İstanbul Sancağı bir konferans verdi. Mütevazı bir salonda: kahvede yapılan bu toplantıda milletimizi saran tehlikeler, yahudiliğin ve hristiyanlığın ihanetleri bunun yanında Kızıl komünist eşkiyaların alçakça zulümleri sarıh bir şekilde anlatılmış, Mücadelemizin karakterleri ve kurtuluş yolları gösterilmiştir. Ekseriyetle işçi olan istinyeli millet evlatları, komünistlerin kızılca ve alçakça ihanetlerini öğrenmişler kin ve intikamları artmıştır.

İşçilerimiz şimdiye kadar DİSK gibi TÜRK-İŞ gibi gayri millî ve il-yakatsız kuruluşların istismardan ve ihanetten öte gitmeyen faaliyetlerinden, asılsız propagandalarından bıkmıştır. Komünistler bu güne kadar işçimize patron düşmanlığından dem vurdular. Fakat hiç bir zaman patronun bir avuç, ermeni, rum ve yahudi vurguncusu olduğundan bahsetmediler. Çünkü işçiler arasında faaliyet için kendilerine imkân ve fırsat veren yardım eden, finanse eden bu ermeni, rum ve yahudi patronlarıdır. Köpek, kendisine ekmek uzatan eli ısırmayacağına göre bunlar da pek tabii ki efendilerine ağabalarına saldırmayacaklar, tozkonurmayacaklardır.

Komünistlerin yahudi patronlarıyla işbirliği yaparak bazı haklı meseleleri istismarla başlattıkları grevler ve her grevde de yapılan, komünist propagandalar, işçimizi ızdıraba ve bir bunalıma sürüklemektedir. Bu nun için işçilerimiz huzur içinde değildir.

İstinye'deki işçi kardeşlerimizde aynı ızdırabı çekiyorlardı. 30 Ocak cumartesi günü Mücadele Birliğinin verdiği konferans bu ızdırabı hafifletti. Milleti hayatından ve akıbetinden endişe duyan çileli millet evlatlarına ümid verdi.

Önce konuşan hatip Mustafa Dünder; çünkü cihangir devletimizin yıkılışını mübarek vatan topraklarımızın elimizden koparılışını anlatıktan sonra İstiklal harbinde milletin millî mücadele uğrunda çektiği çileyi ve yunan, fransız ve ingiliz sürülerinin alçakça zulmünü ortaya sermiş ve o günkü zulümle bugün kü zulüm arasında zerre kadar fark olmadığını söylemiştir. Daha sonra devamla «Dün Çanakkale'de millet 500 bin evladını verdi, kemikten

dağlar, kandan dereler etten kaleler yaptı ve zafer kazandı. Fakat bu gün hiç yok yere senede 600 bin kadın kürtaj masalarında felç olmakta 10 bin de ölmektedir. Milletimize her sene bir Çanakkale yaşatmaktadır.» demiştir.

Büyük bir dikkatle izlenen konferans çok defa sloganlarla ve alkışlarla kesilmiştir.

İkinci konuşan hatip Cemil Çiçek ise milletimiz üzerindeki yahudi-mason hakimiyetinden, günden güne şımaran ve kuduran komünist kızılaların ihanetlerinden bahsetmiştir. DİSK gibi komünist işçi teşekküllerinin, DEV-GENÇ gibi kızıl teşekküllerin komünist partisinin yan kolları olarak milletimizi nasıl asırlık düşman moskofa peşkeş çekmek istediklerini, üniversiteyi bir kızıl karargahları haline getiren komünist eşkiyalara, bunları himaye eden masonluğa ve bütün millet düşmanlarına karşı başlayan mücadelelerin karakterlerini birbir açıklamıştır. Milletimizin topyekün mücadele ile, millî ahlakın millî kültürün millî ekonominin kurucusu ve ya atıcısı millî devlet sayesinde mazideki huzur ve selâmet devrine, şerefli mevkine ulaşacağını zafer'in hakkını ve hakka inananların olduğunu belirterek konuşmasına son vermiştir.

KAYSERİ'DEKİ KONFERANS

Aynı gün 30 Ocak akşamı Ankaralı mücadeleçilerden bir grup Kayseri'de milliyetçi kültür birliğinin davetlisi olarak «milletimizi saran tehlike, komünizm ve millî mücadele» adlı bir konferans vermişlerdir.

Hatip Melih Gökçek'in konuşması Kayserili millet evlatlarına müstesna bir heyecan vermiş. Bununla beraber, Türkiye'de azgınlaşan komünist komplolarına yahudiliğin ve hristiyanlığın iğrenç tuzaklarına mason komünist işbirliğine karşı topyekün mücadeleye davet etmiş vazife başına çağırıştır.

Sık sık alkışlanan ve «Yaşasın millî devlet, Amerika Rusya yahudiye kukla, kahrolsun komünistler, mason locası ajan yuvası, yaşasın millet kahrolsun millet düşmanları v.s. sloganlarıyla teyid edilen Melih Gökçek konferansında özetle şunları söylemiştir.

«Bugün milletimiz tarihin en karanlık günlerini yaşamaktadır. Her

gönülde bir acı her evde bir elem var.. Beynehimel yahudiliğin ve hristiyanlığın asırlardan beri alçakça ve namussuzca devam eden ihanetleri milletimizi ızdırabın bataklığına ve yok oluşa sürüklemiştir. Gayri millî olan Kapitalist nizamın imkânlarıyla ve tavizleriyle memleketimizde komünizme fırsat verilmiş, moskof ajanları her gün yeni yeni cinayet ve sabotajlarına kudurganca devam ederken, milletimiz tahkir edilmiştir...

Milletimize senelerdir komünist vietnamın hristiyan bafraının propagandası yapılmış, bunun yanında 100 milyon esir kardeşimizin bulunduğu Türkistandan bahsedilmemiş oradaki inilti ve feryadı duyurulmamıştır. Salonda intikamla gerilen hançerlerden birden bire kopan kan kan kan. Kıbrıs Kudüs Türkistan Vietnam değil Türkistan sloganları ruhlara kadar işledi.

Bu sırada salonda bulunan Türkistanlı göçmen kardeşlerimizin sevinçten ağlayışları, anlatılamayacak kadar enteresan bir sahne oluyordu. Daha 3-5 sene evvel komünizm zulmünden kaçıp memleketimizde Kayseri havâlisinde yerleşen bu dostlarımız nasıl sevinmesinler ki maymunların istiklâle kavuştuğu bir devirde hürriyete kavuşturulmayan Birleşmiş Milletler mesele olarak dahil tutulmayan kanlı Türkistan bu memlekette mesele hemde esas mesele yapıyordu.

Melih Gökçek kürsüyü alkış tufanı arasında terkettikten sonra mikrofona gelen bir Türkistanlı komünistlerin zulüm ve işkencelerinden anlatmıştır.

Millet konferansından çıkarken millî mücadele sevinciyle dolu bir ruhla intikam sınırları gergin, azim ve kararı kesin olarak çıkıyordu.

«ILGAZ'DAKİ HEYECAN»

Aynı konferans Ilgaz'da Ankaralı mücadeleçilerden Selman Başaran tarafından verilmiştir. Gayri millî basın ve TRT'nin komünist ajanların milletimize yabancı ideolojileri, kurtuluş yolu olarak takdim ettikleri geri kalmışlığa sebep olarak alçakça dinimizi ve ideolojimizi gösterdikleri şu günlerde, millet ızdırabından kendilerine düşeni yüklenen ve mü-

cadeleye kararlı olan Ilgaz'lı millet evlatları, Selman Başaran'dan şerefli milletimizi şerefsizce ve namussuzca arkadan vuran ve bu gün göz yaşıyla boğmak isteyen millet düşmanlarının ihanetlerini dinlemiş kinle ve katmerleşen intikamla sağ yumruklarını sıkışmışlar «Hey geliyoruz intikam alacağız» diye bağırılmışlardır.

Selman Başaran çok dikkatli ve metanetli bir şekilde dinleyenlere şöyle hitab etmiştir.

«Asırlardan beri uğrunda oluk oluk kan döktüğümüz can verdiğimiz şu mübarek vatan toprakları bugün millet düşmanlarının harp sahası haline gelmiştir... Amerika usakları, moskof ajanları, ihanet yuvaları bütün hızlarıyla cinayet ve komplolarına devam ediyorlar. Hergün rus markah silahlarla masonların himayesin de cinayetler yapan sabotajlar tertipleyen komünist caniler milletimize mezar kazmaya çalışıyorlar» dedikten sonra «Allah bizimledir, yaşasın millet kahrolsun millet düşmanları sloganlarıyla dakikalara alkışlanan şu sözünü söyleyerek konuşmasını bitirmiştir.

«Millet mücadelesi cinayetlerle ihanetlerle durdurulamazdır. Millî Mücadele kursunlandıkça, baltalan dıkça güç kazanacak mutlaka zaferle neticelenecektir. Zafer Hakkın ve Hakka inananlarındır.»

Yaşasın millet kahrolsun millet düşmanları.

ŞEREFLİ KOÇHİSAR

Komünistlerin hayli çalıştıkları fakat beklediklerini bulamadıkları bu beldemizde ise yine Ankaralı mücadeleçilerden Ali Boğa'nın verdiği aynı mevzulu konferans buradaki millet evlatlarının yüreğine su serpmiştir. Hatibin «Dün bu millet Yunan fransız ingiliz nasıl denize döktüyse kahrettiyse, yarında moskof ajanların kahretmesini bilecek çok acı intikam alacaktır, deyşi ve milletin «kahrolsun komünistler, komünistler moskovaya, mason locası ajan yuvası» bağırışları komünist kuyrukları ve ajanlarını korkutmıştır.

Şerefli Koçhisar'ın şimdiye kadar görmediği ve yaşamadığı bu heyecan ebediyyen devam edecektir.

— İşte milletimizin intikamla, hisımla ve haşmetle sıkılan sağ yumrukları «Sağ Yumruğu Sıkacağız, Millî Devlet Kuracağız.»

Türkiye'nin Jeopolitik ve Sovyet Yayılımı

ÇAR DELİ PETRO DİYOR Kİ;

«Ne kadar mümkün olursa o kadar İstanbul'a ve Hindistan'a yaklaşmaya gayret et. İyi bil ki, bu iki memleket-te hükmedenler dünyanın gerçek hâkimleridir. Daima kâh Osmanlı ve kâh İran ile savaş halinde bulun. Karadeniz'de kereste ambarı yapmaya gayret et. Yavaş yavaş bu denizin (Karadeniz'in) hakimi ve Baltık Denizinin sahibi olmayı düşün. Bu husus bizi amacımıza erdirmek için elzemdir.» (1)
(Deli Petro'nun vasiyeti)

GİRİŞ :

RUSYA BAKIMINDAN TÜRKİYE'NİN JEOPOLİTİK ÖNEMİ VE RUS YAYILMA STRATEJİSİ

Bu incelemede Türkiye'nin Rusya bakımından arzettiği jeopolitik ehemmiyet ve Rusya'nın buna uygun emperyalist stratejisini okuyacaksınız. Sovyet yayılma stratejisinin, ne çarlığa ve ne de komünist partisine has bir saldırı niyeti halinde kalma dığını göreceksiniz. Üç asırlık Türk-Rus münasebetleri, Türkiye'nin ve Rusya'nın ideolojik, ruhi, sosyal ve ekonomik ziddiyetleri kadar, Türkiye ve Rusya'nın stratejik hususiyetleri itibariyle de aydınığa kavuşturulmalıdır. İşte bu inceleme, cephemiz itibariyle, Türk-Rus münasebetlerini bu ilmi açıdan ele almaya çalışan ilk teşebbüslerdendir, diyebiliriz.

Jeopolitik, bir ilim olarak, meşhur Alman profesörü Haushofer tarafından sistemleştirilmiştir denebilir. Bu, bir coğrafya parçasının üzerinde yaşayanlara veya ülke dışında ki kuvvetlere dikte ettiği şartlardır. Bu şartlar değişmez, aksine toplumlar bu şartlara uyarak yaşayabilirler. Yerin üzerinde yaşayanlara telkin ettiği bu şartlar, yerin çekim ka-nunu kadar, riayeti mecburi esaslardır.

İklim nasıl kıyafetlere tesir ediyorsa, ekonomi nasıl silâhlara tesir ediyorsa, bir coğrafya parçası, yani yer de (geos) politik ve askeri şartlara tesir eder. Yani yerin, politika-ya telkin ettiği şartların bütününe, jeopolitik denir.

Bu bakımdan dört tarafı sularla çevrili Amerika, İngiltere ve Japonya ile, etrafı dağlarla çevrili orta Asya coğrafyasının tayin ettiği politik şartlar bir birinden farklıdır. Meselâ; denizlerle çevrili olmak o ül-ke politikasını, ekonomisini ve harp vasıtalarını kuvvetle tesir altında tutar. Böyle ülkeler ister istemez denizci olurlar. Ekonominin temelini deniz teşkil eder. Politikası, deniz ti caretine dayanan ekonomisini garanti altına almak için kuvvetli bir deniz gücü bulundurmaktır, ticarî üsler kurmak, yeni pazarlar bulmak şeklinde inkişaf eder. İlk çağlardan beri eski Yunan, Roma gibi denizci devletlerin, Osmanlı İmparatorluğu, Ve

nedik, İspanya, İngiltere, Japonya ve Amerika'nın politika ve stratejisi; ülkenin telkin ettiği şartlara göre şekillenmişti. Bu bakımdan ne eski Yunan, ne de Roma'nın kolonileri ve fetih politikası bir kaç maceraperestin hayal mahsulü değildi. Bu milletleri harekete geçiren ideal hangi neviden olmuş olursa olsun, genişlemenin stratejisi ve politikası büyük nispetle, üzerinde yaşanan toprak parçası tarafından tayin edilir.

Meselâ; Akdeniz'i bir Türk gölü haline getiren cehâdımızın iki deniz devletinin kuvvetleri toplamından daha üstün bir gücü elde bulundurmamak politikası devam ettiği sürece Akdeniz hakimiyeti devam etti. Bu politikayı isabetli takip eden İngiliz

— Rusya jeopolitiği icabı, mutlaka boğazları ilhak etmek için, Türkiye'ye değişik maskeler altında iğrenç bir politika takip etmiştir. İşte bu politikanın en azlı mankenlerinden olan Molotof... Resimde de görüldüğü gibi, yüzünden iğrenç canılığı açıkça görülüyor.

tere ise 18-19. asırlarda Akdeniz hakimiyetini ele geçirdi.

Rusya'nın da, üzerinde yaşayan insanların idealleri ve ekonomik vaziyeti ne olursa olsun, değişmez bir gelişme yönü olacaktır. Asya'nın ortalarından kopup gelen istilâların

Batiya yönelmesi ve fetihlerin kara orduları tarafından tamamlanması Orta Asyanın genişleme stratejisinin gereği idi. Aynı şekilde, Rusya'nın da genişleme yönü, zarurî surette Ortadoğu üzerinden ve hususiyetle Türkiye üzerinden geçer. Baltık denizi ve Hind denizi ikinci derecede genişleme hedefleri olmaktadır.

Rusya'ya hangi siyasi rejim gelirse gelsin bu, değişmeyecektir. Uçsuz bucaksız bir kara devleti olan Rusya'nın, ne Çin, ne Japon, ne Baltık denizlerine inme imkânı, Karadeniz ve Basra körfezine inme imkânı ile ölçülemez.

Rusya'nın coğrafi vaziyetinin telkin altında tuttuğu, Rusya politikası; Ruslar hristiyan olmadan önce de, Bizans'ın varisi telakki ettikleri Çarlık zamanında da ve komünist kudurganlığına tutuldukları 1917 den sonra da değişmemiştir ve bundan böyle de değişmeyecektir.

Rusya'nın genişleme yönünün bir millimetre bile değişip değişmediği sualini aşağıdaki vesikaların soğuk ve kesin manası ile cevaplayabiliriz. Görülüyor ki, Bulgarkıran kanlı Vasil, Deli Petro, Fahise Çarice Katerina, Lenin, Stalin, Krucev, Kossigin gibi kahrolası Rusya'nın yaşadığı zaman zarfında varolacak me' un başı, aynı ihtirasın kudurganlığı içinde bulunacaktır.

İşte vesikalar: Çar Deli Petro'nun, Stalin'den farklı düşünüp düşünmediğini kendi kendimize sormalıyız.

ÇAR DELİ PETRO DİYOR Kİ;

«Ne kadar mümkün olursa o kadar İstanbul'a ve Hindistan'a yaklaşmaya gayret et. İyi bil ki, bu iki memlekette hükmedenler dünyanın gerçek hâkimleridir. Daima kâh Osmanlı ve kâh İran ile savaş halinde bulun. Karadeniz'de kereste ambarı yapmaya gayret et. Yavaş yavaş bu denizin (Karadeniz'in) hakimi ve Baltık Denizinin sahibi olmayı düşün. Bu husus bizi amacımıza erdirmek için elzemdir.» (1)

(Deli Petro'nun vasiyeti)

PRENS G.N. TROUBETSKOI DİYOR Kİ;

«Meselenin kesin hal şekline gelince, biz ancak her iki Boğaz üzerinde tam kontrol kurduğumuzda da vamızın etkili bir hal tarzına kavuşacağını belirtmeliyiz. ...Bu bakımdan yapılacak şey meseleyi kesin olarak lehimize halletmek, yani İstanbul ve bütün hinterlandını açıkça ilhak etmek...tir.» (2)

(Rusya'nın Belgrad B. Elçisi Prens G. N. Troubetskoi'nin Sasanovo 26 Şubat 1915 Tarihli telgrafı.)

MOLOTOF DİYOR Kİ;

7 Haziran 1905 de Molotof, Sovyet dostluğunu kazanmak için Türkiye'nin gereken fiatı ödemesi lâzım geldiğini bildirdi. Bu girişten sonra Molotof Rus dostluğuna karşılık olarak ne almak stediğini tasrih etti. Evvelâ Türkiye, Kuzey komşusu yarına hudut tashihine rıza gösterme

li idi. Ve I. Dünya Harbinden zayıf ve yaralı olarak çıkmış olan Sovyetler Birliğinin 1918 yılında komşusuna terketmek zorunda kaldığı Kars ve Ardahan vilâyetlerini kendisine geri vermeli idi. İkinci şart olarak, Molotof, Türkiye'nin, ...Sovyet kuvvetlerine Boğazlarda üs verilmesini ve iki taraf arasında Montreux antlaşmasının tadili için bir prensip mu tabakatına varılmasını istedi.» (3)

STALİN DİYOR Kİ;

II. Cihan Harbinin devam ettiği sıralarda Almanya, İtalya, Japonya ve Rusya'nın müşterek bir askeri ittifak kurması düşünülmüyordu Rusya dünyanın paylaşılması projesine. değişmez Rus isteklerinin kabulü şartıyla katılacağını bildirdi. Vesika su:

«Sovyet hükümeti, 13 Kasım'da, Alman Dışişleri Bakanının mezkûr tarihteki konferansta belirttiği sivas işbirliği ve karşılıklı ekonomik desteklenmesiyle ilgili dört devletler taslağını kabul etmeye şu şartlarla hazırır.

1.

2. Sovyetler Birliğinin Boğazlardaki emniyetini temin için, coğrafi bakımdan Sovyetler Birliğinin Karadeniz sınırları içindeki emniyet bölgesinde bulunan Bulgaristan'la Sovyetler Birliği arasında karşılıklı yardım paktının imzalanması, ve İstanbul Boğazı ile Çanakkale Boğazlarının mevzileri dahilinde S.S.C.B. nin kara ve deniz kuvvetlerine uzun vadeli şartlar dahilinde. üs kurulmasına dair teminat verilecektir.

Bu protokol şunları temin etmelidir.

Eğer Türkiye dörtlü pakta iştirak etmeyi kabul etmezse, Almanya, İtalya ve S.S.C.B. lâzım gelen askeri ve siyasi tedbirleri hazırlamaya ve tatbik etmeye karar verirler.» (4)

Sovyet Dışişleri Bakanı Molotof'un, hükümetini temsilen, Alman B. Elçisi Schullenburg'a bildirdiği Sovyet görüşü.

KRUCHEV DİYOR Kİ;

«Sovyetler Birliği füzelerin (Jupiter) sökülmesinden sonra, (Türkiyeyi) işgal etmeyeceğine ve içişlerine karışmayacağına dair teminat verecek.» (5)

(Krucev'in Küba buhranı sırasında Kennedy'e yazdığı mektuptan.)
Rusya'da rejim ve hükümet değişikliklerinin, Rusya'ya, Rus kıtası, tarihi ve menhus ideolojisi tarafından telkin edilen, Türkiye'den geçme politikasını değiştirdiğini zannetmek, sadece Moskof oyununa düşmek manasına gelir. Uyanalım!

- (1) Deli Petro'nun Vasiyeti. Topkapı Arşivi. No: 6-9211
- (2) F. Cemal Erkin. Türk - Sovyet İlişkileri ve Boğazlar Meselesi. S. 263.
- (3) F. Cemal Erkin. A.g.e. S: 253.
- (4) Nazi - Sovyet Relations 1939 - 1941, The Department of State 1948. S: 258-259.
- (5) R. Kennedy, 13 Gün. (Yeni İstanbul 27.10.1968)

Jeopolitiği VE ma Stratejisi

JEOPOLİTİK NEDİR?

Jeopolitiğin muhtelif tarifleri vardır. Biz kısa ve basit olarak -ilmi sağ anlayışına uygun surette «Bir bölgenin ideolojiler çatışmasında arzettiği siyasi, askeri, iktisadi önem» olarak tarif edebiliriz. Bu bölge iktisadi zenginliği bakımından bize kuvvet verebileceği gibi, geniş çevreyi kontrol kabiliyeti veya muhtelif milletlerin menfaatlerinin kavşak noktası olması bakımından da önemli olabilir. Böyle bir coğrafi muntıkayı ele geçiren devlet siyasi, askeri ve iktisadi bakımlardan düşmanına karşı üstünlük elde etmiş, kuvvetlenmiş olur. Meselâ tarihte milletler ipek ve baharat yollarına hakim olmak istemişlerdir. Çünkü bu yol ele geçirildiği takdirde o devlet bu yollardaki ticaretten fayda sağlayacaktır. Yahut bir devlet komşu olduğu düşmanı ile kendisi arasında bir tampon devlet kurulmasını ister. Çünkü bir çatışma halinde aradaki bu tampon bölge ezilir ve bu arada o devlet zaman kazanır. Yahut da bir coğrafi bölge kıtaların merkezi durumundadır ve burada kurulacak hakimiyetle civar devletler siyasi ve iktisadi nüfuz altına alınabilir. Misalleri çoğaltmak mümkündür. O halde cihan hakimiyeti peşinde koşan ideolojilerin emrindeki devletler öncelikle yer yüzünün böyle bölgelerini ele geçirmek isteyeceklerdir.

İşte beynelmilel komünizmle etkili bir şekilde mücadele edebilmek, milletimizin ve devletimizin varlığını komünizme karşı teminat altına alabilmek için komünizmin bu jeopolitik hedeflerini bilme mecburuz. Komünizm dünya hakimiyeti peşinde koşan bir ideoloji olduğuna göre, öncelikle dünyanın böyle jeopolitik merkezlerini ele geçirmek isteyecek ve bu bölgelerin özel şartlarına uygun strateji ve taktikler uygulayacaktır. Komünizme karşı mücadele komünizmin bu strateji taktik ve sloganları bilinmedikçe muvafak olamaz. Unutmayalım ki komünizmin hakim olduğu her ülkede hem de halkın çok büyük bir kısmını içine alan bir komünizmle mücadele vardı. Fakat komünizmin strateji ve taktikleri ile bunların tatbikat âletleri olan sloganları bilinmeden komünizm yenilemez.

RUSYA VE KOMÜNİST PARTİLERİ

Bütün komünist partileri Rus emperyalizminin ileri karakolları ve zemin hazırlayıcılarıdır. Komünist

partilerinin Moskova'dan kopma gayretleri bizi yanıltmamalıdır. Çünkü bütün komünist partileri mutlak surette en azından komünizmin beynelmilel stratejisinin taklidsidir. Komünist partilerin bağımsızlığı, yurt turmacası, rayları (stratejisi) yalnız komünist emperyalizmi istikametinde döşenmiş olan bir trenin makinisinin kim olacağından ibarettir. Şu halde komünizme karşı mücadele sadece mahallî komünist teşekküllerin kötülenmesi ile mümkün olmaz. Komünizmin beynelmilel yayılma stratejisi içinde mahallî komünistlerin çalışmalarını tesbit ve stratejinin nihai hedefi deşifre edilerek müstakbel tehlike bütün açıklığı ile ortaya konmalıdır.

Komünist partilerinin beynelmilel komünist stratejilerinin dışına çıkmayacaklarını, onların bütün sloganlarının kitleleri bu strateji istikametine yöneltmek için ayarlandığını söyledik. 1917 tarihinde komünizmin devlet haline gelişinden beri Rus dış politikasındaki taktik değişimler ile mahallî komünistlerin sloganlarında ki değişiklikleri incelediğimizde son derece şaşırtıcı bir gerçeğe karşılaşıyoruz.

Nitekim, 2. Cihan Harbini başında Stalin - Hitler anlaşması yapılmış bütün dünyadaki komünist partileri sadece kapitalizmin aleyhinde bulunuyorlar ve nazizme toz konduruyorlardı. Her tarafta İngiliz, Amerikan, Fransız grubuna karşı komünistler tarafından ANTI - EMPERYALİST CEPHELER kuruluyor, yani anti-emperyalizm sloganı ile kitleler bu devletler grubu aleyhine yöneltilmek isteniyordu. Ne zaman ki Hitler ile Stalin'in arası açılıp Rusya, İngiliz, Amerikan, Fransız grubunda önceki dostu Hitler'e karşı harbe girince, derhal mahallî komünist partilerinin de sloganları değişmiş, anti-emperyalizm'in yerini ANTI-FAŞİZM almış, komünist partiler tarafından ANTI-FAŞİST CEPHELER kurulmuştur. Çünkü Rus menfaatleri ve dış politikası bu yönde değişmişti. Dünya sosyalizminin lideri Rusya olduğuna göre sosyalizme hizmet etmek için Rusya'ya hizmet etmek lazımdı. Zaten yerli sosyalistlere göre, tercih yapılrken uyulacak temel kıstas, emperyalizmin yıkılması sosyalizmin dünya çapında gelişmesidir. (1)

O yıllarda Türkiye'deki komünistler de aynı usaklık ile aynı tarzda hareket ediyorlardı. Filhakika Türkiye'de Komünizmin cephe çalışmaları 2. Cihan Savaşının aldığı istikametlere göre ayarlandı ve daima müttefiklerin değil, Sovyetler Birliği'nin menfaatleri ön planda tutuldu (2). Sovyetler Birliği Nazi Alman yası 1939 Dostluk ve Saldırmazlık Andlaşmasını imzalamış ve harp dışıdır. Türkiye de harbe girmeye kararındadır. Bu siyasi durum Türkiye Komünist Partisini temkine sevk

etmiş, Türkiye ile Sovyetlerin harp dışı oluşu üzerine barış politikası güdererek edebi faaliyetlerle yetinmiş ve Refik Saydam'ı destekleme kararını vermişlerdir. Vaktaki 21 Haziran 1941 de Almanlar Sovyetlere harp ilân ettiler ve Türkiye o zaman da tarafsızlıkta direndi, harp dışı kaldı, o zaman Türkiye Komünist Partisi Türk hükümetlerine karşı kesif bir mücadeleye karar verdi (3). Bu sırada iktidara Şükrü Saraçoğlu gelmişti. Saraçoğlu Rus basıncına direnen bir politika takip ediyordu. Bu durumda Ruslar Türkiye'de Saraçoğlunun devrilmesine karar verdiler. Saraçoğlu hükümetini itardan düşürmek ve yerine daha itaatli ve yumuşak bir hükümet getirmek gayretinde idiler. Hattâ küstahça bir teşebbüsle Saraçoğlu yerine Rus dostluğuna bağlanan biri geldiği takdirde Türk - Rus ilişkilerinin düzeleceğini söylediler (4). Tabii Türkiye'deki komünist usaklar derhal aynı istikamette kuyruk sallama ya başladılar. Nitekim bu sırada Türkiye'de de komünistler Rus dış politikasına muvafık olarak ANTI-FAŞİST CEPHE POLİTİKASI güdererek Saraçoğlunu devirip yerine Ruslara itaat edecek birini getirmek istiyorlardı. Komünist Mihri Belli, Tahsin

— Mezesi mazlum kanı olan, milyonlarca masum insanın katili, büyük câni Stalin...

Berkem, Safa Yurdanur Süleymaniye Camiinin iki minaresi arasına «Saraçoğlu Hükümeti Faşisttir. Vurguncularla Savaş Cephesi» yazılı bir afiş asıyorlardı. Zaten bu sırada Şefik Hüsnü adlı Rus ajanının liderliğindeki komünist hareketinin sloganı «Faşizm ve Vurgunculuk Aleyhine Geliş Cephe» idi ve Türkiye Komünist Partisi Saraçoğlu başkanlığındaki Sovyetler Birliğine düşman hükümetin derhal iktidardan uzaklaştırılmasını istiyordu (5). Millî istiklâlimi-

zin temelinin Sovyetler Birliği ile sıkı bir dostluk ve işbirliği olduğunu söylüyorlardı (6). Hattâ komünistler bununla da kalmayıp müstacelen -Rusya lehine- harbe girmemizi istiyorlardı. (7) Ne gariptir ki bu harp tahrikçisi komünistler, Rusya'nın Doğu Avrupa'yı istilâ etmesinden sonra, Rus yayılmasının silâhlı bir müdahale, engel ile karşılaşmasının -Kore Harbinde olduğu gibi- muhtemel bulunduğu bir zamanda 21 Mayıs 1950 de Barışseverler Cemiyeti'ni kuruyorlardı.

Rusya'nın bir yayılma stratejisi de millî azınlıkları istismar etmektir. O yıllarda bir gün İstanbul'da Rus Başkonsolosu Grubyakof (Şimdi Ankara'da elçidir) bir ilân yayınlarak Kremlin'in, Sovyet Ermenistan'ına hicret etmek arzusunda olan Türkiye'deki Ermenileri Sovyetler Birliğine kabul etmek kararından faydalanarak, vize muamelelerini yaptırmak için Konsoloslukta kaydedilmeye davet etti. Demek ki Sovyet Büyük Elçiliği, Türkiye zararına Sovyet yayılmasını haklı gösterecek demografik bir mesnet ortaya çıkarmaya, (bu sebeple Ermenileri Rusya'ya gelmeye) davet etmekte idi. (8). Buna karşı millî heyecan uyanınca Ruslar'ın, kendi emperyalizmlerini mesnet gördükleri azınlıkları korumak için bu millî heyecan aleyhine Türkiye'deki komünistler «kahrolsun, millî azınlık düşmanlığı» sloganını ortaya atıp (9) hattâ azınlıklara istiklâl vaadinde bulunuyorlardı. (10).

Görülüyor ki her komünist partisi Moskova'nın uşağıdır.

Artık Türkiye'mizin jeopolitik durumunu incelemeye, bu açıdan vatanımız üzerindeki Rus emellerini ve stratejilerini ve şimdiki komünistlerin bu yoldaki çalışmalarını tetkike geçebiliriz.

(Devamı Gelecek Sayıda)

- 1— Emek. 1 Mayıs 1969 Sayı: 1
- 2— Aclan Sayılğan. Solun 94 Yılı. Shf. 229
- 3— Aclan Sayılğan. A.g.e. Sh: 242
- 4— F. Cemal Erkin. Türk Sovyet İlişkileri ve Boğazlar Meselesi. Shf. 275.
- 5— Aclan Sayılğan A.g.e. Shf. 245
- 6— Aclan Sayılğan. A.g.e. Shf: 257
- 7— Aclan Sayılğan. A.g.e. Shf. 243
- 8— F. Cemal Erkin A.g.e. Sh. 274
- 9— Gizli T.K.P. Tüzüğü
- 10— Gizli T.K.P. Tüzüğü

Millî Kültür Lügatçesi

BAYRAM VE KURBAN

BAYRAMIN MANASI VE TARİHÇESİ

Iyd, «Avdet» ve «Rücû» (geri dönmek) manalarına gelir. İslâm bilginleri Iyd (bayram) kelimesinin bu manalara gelmesine dört sebep görmüşlerdir:

a) Bayramlar birer ferah ve meserret günüdür. Bayramların gelmelerinden hayır ve uğur umulduğu için böyle denilmiştir.

b) Allahü Tealâ'nın bir çok avâid'i (ihsanı) tecelli ettiği için böyle denilmiştir.

c) Allahü Tealâ, bayramlarda, kullarına merhametle avdet ettiği için bu ad verilmiştir.

d) Allahü Tealâ'nın her sene bayram günleri çeşitli ihsanları olduğu ve bu ihsanlar Allah'ın mü'min kullarına âid olduğu için bu isim verilmiştir.

Meselâ; Ramazanda gündüzleri yeme ve içmeden menedilmiş iken, bayram günü bu yasağın kaldırılması ve Fıtır Sadakası ile nice fakir mü'minlerin doyurulması ve karınlarının doyurulması... Kurban bayramında ise Kâ'beyi tavaf ile İslâmın temel ibadetlerinden Haccın tamam olması ve kurbanların eti ile nice yoksulların doyurulması... Bütün bunlar karşılığında kazanılan Allah'ın rızası, sonsuz ecir ve sevap hep ilâhî ihsan cümlesindendir. (2)

Bayramların hikmeti şudur: Mü'min Ramazan Bayramında, açlık ve susuzlukla mücadele ederek tutmuş olduğu oruç ibadetini tamamlar, bunun sevinç ve sürurunu izhar eder. Kurban Bayramında ise, binbir türlü yolculuk zahmetlerine ve masraflara katlanarak Hacc farızasını tamamlamış olmanın sevinç ve gururunu duyar ve yaşar.

Bayramların tarihçesine gelince; Enes (R.A.) dan şöyle rivayet edilmiştir:

Resulullah (S.A.S.) Medine'ye geldiklerinde Medine'lilerin gülüp eğlendikleri iki günleri vardı. Resulullah (S.A.S.); «Bu iki gün nedir?» diye sorunca, onlar da; «İslâm'dan evvel eğlenip sevindiğimiz günlerdir» dediler. Bunun üzerine Resulullah (S.A.S.) şöyle buyurdular: «Allahü Tealâ size, o iki bayram günlerine bedel, hattâ onlardan daha hayırlı iki bayram günü ihsan buyurdu. Bunlardan biri Kurban bayramı, diğeri de Fıtır (Ramazan) bayramıdır.»

Böylece, Hicretin birinci veya ikinci yılında, Allah'ın ihsan ettiği İslâmî bayramlar kutlanmaya başlanmıştır. Bununla, Cahiliyye devrinde İrani'lardan gelme olan 21 Mart «Nevruz» bayramı ile, 23 Eylül «Mihir-cân» bayramları kaldırılmıştır. Ayrıca bu Hadis-i Şerifte, kâfirlerin bayramlarına iştirak etmenin ve onları bayram olarak kabul etmenin mekruh olduğuna da işaret edilmiştir. Hattâ Hanefî âlimlerinden Ebû Hafs Bustî: «Bir mü'min, gününü kutlamak için bir mısıra bayramında bir yumurta hediye etse muhakkak kâfir olur.» demiştir (3)

KURBAN BAYRAMI GÜNLERİNİN FAZİLETİ

İbnü Abbas (R.A.) dan rivayet edilen bir Hadis-i Şerifte Resulullah (S.A.S.) şöyle buyurmuşlardır:

«Baska günlerin hiç birinde, şu on gündeki amellerden daha faziletli hiç bir amel yoktur.» Sahabe-i Kiram: Cihad da mı? (daha faziletli değil) diye sorunca, Resulullah (S.A.S.) cevaben; «Evet cihad da. Meğer ki, bir kimse Allah yolunda nefisini tehlikeye atıp kendine ait ne mal ne can getirmese işte onun ameli bunlardan da faziletli» buyurdu. (4)

Hadis-i Şerifte fazileti anlatılan günler, Kurban Bayramını da içine alan, «Zil-Hicce» ayının ilk on günüdür.

Fecr Suresinde Allahü Tealâ'nın, şanlarına

ta'zimen, yemin ettiği günler de işte bu Zil-Hicce ayının ilk on günleridir:

«Andolsun Fecre, on geceye...» (5)

Bu günler büyük ve feyizli hadiselerle sahne olmuştur; Allahü Tealâ bir çok peygamberine bu günlerde ikramlarda bulunmuştur. Hz. Âdem'in tevbesini ve Hz. Musa'nın dileklerini kabul etmiş, Hz. İbrahim'e «İsmail» (A.S.) in kurban edilmesine bedel olarak bir keç göndermiş ve Hz. Muhammed'e Hacc-ı Ekberi ikram etmiş, İslâm dinini kemâle erdirmiştir. Müslümanlara müjde olan şu âyet-i celile Kurban Bayramının arefesinde Cuma günü nâzil olmuştur:

«... Bu gün sizin dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak Müslümanlığı (verip ondan) hoşnud oldum...» (6)

Ebu Davud'un Sünen'inde rivayet edilen bir Hadis-i Şerifte Resulullah (S.A.S.) şöyle buyurmuşlardır:

«Allah'ın (C.C.) içinde günlerin en büyüğü Yevm-i Nahir (Kurban Bayramının birinci günü), ondan sonra da Yevm-i Nefir (Kurban Bayramının ikinci ve üçüncü günleri)dir.» (7)

Hz. Muhammed (S.A.S.) ve Sahabe-i Kiram bu günlerin şânına çok itina gösterirdi. Bakara Suresinde de bu günler hakkında şu emir verilmektedir:

«Bir de sayılı günlerde Allah'ı zikredin. (Tek bir ahn)» (8) Ayette geçen bu «sayılı günler» in Eyvâm-ı Teşrik (Kurban Bayramının günleri) olduğu İbnü Abbas (R.A.) dan rivayet edilmiştir.

İmam Ahmed b. Hanbel ve Müslim'in rivayetlerine göre Resulullah (S.A.S.) şöyle buyurmuşlardır:

«Arefe günü, Kurban günü ve Teşrik günleri bizim yani ehli İslâmın bayramıdır. Bu günler yeme, içme ve Allah'ı anma günleridir.» (9)

Bayram günleri oruç tutmak tahrimen mekruhtur. Keşfül Pezdevî bu hususu şöyle ifade eder: «Bayram günleri mü'minler Allah'ın (C.C.) misafirleridir. Bu günler Ramazan orucunu tamamlamış ve Hacc farızasını ifâ etmiş olmakla sevinilecek günlerdir. Bu sevinçli günlerde oruç tutmak Allah'ın (C.C.) ziyafetinden kaçmak olur. Böyle bir ziyafetten kaçmak ise günahıdır.» (10)

BAYRAMLARIN BAZI SÜNNET VE ÂDABI

1. Bayram gecelerini ihyâ etmek. Resulullah (S.A.S.) Efendimiz de bu hususta şöyle buyurmuşlardır; «Bir kimse, Bayram gecelerini ihyâ ederse, kalplerin öldüğü gün o kimsenin kalbi ölmez.»

2. Her iki bayramda da namazdan önce gusletmek, temiz elbiseler giymek, güzel kokular sürünmek.

3. Ramazan Bayramında namaza çıkmazdan önce her hangi bir şey yemek ve Fıtır Sadakasını vermek.

4. Kurban Bayramında ise, namazdan sonra ya kadar hiç bir şey yememek. Hattâ mümkün olduğu kadar kurbanını erken keserek ilk önce kurbanın etinden yemek

5. Kurban Bayramında kendisi işticeği kadar, Ramazan Bayramında ise içinden tekbir getirerek camiye gitmek.

6. Mü'minlerin camie gelip gitmelerine ibretle bakıp kıyamet günü insanların mahşere toplanacaklarını göz önüne getirmek. Kabirlerin den kalkacak insanların bölük bölük, amellerine göre kimi sevinçli ve nurlu kimi de kederli ve narsız halde Allah'ın huzuruna toplanacaklarını düşünüp bu mübarek günlerde Allah'a daha çok dua ve istiğfarda bulunmak.

Arefe günü sabah namazından dördüncü bayram günü ikindi namazının sonuna kadar, bütün farz namazların hemen ardından Teşrik Tekbiri getirmek vaciptir. Hattâ bu günlerde kazaya kalmış olan bir namaz yine bu günlerden birinin de kaza edilirken tekbir getirilmelidir. Eğer bu günler çıktıktan sonra kaza edilirse, o zaman tek bir kaza edilmez. (11).

KURBAN

Kurban bayramının en büyük içtimâî faydalarından birisi kurbandır. Bu sebeple bayrama da bu isim verilmiştir. Bu bayrama «Et Bayramı», Ramazan bayramına da «Şeker Bayramı» demek yanlıştır. Bu bayramlar et veya şeker yemek için konulmuş bayramlar değildir. Bu bayramların kendilerine mahsus hem maddî, hem de manevî isimleri vardır:

Kurban «Üdhiye» lügatte, bayram günü kesilen hayvana verilen isimdir. İslâm terminolojisinin ise, «Allah'a (C.C.) yaklaşma niyetiyle, belli bir vakitte yine belli olan bir hayvanı, şartları ve sebepleri bulununca kesmek» demektir. Şu halde, burada maksat, sadece et değil Allah'ın rızasını almaktır. Bunun için her hayvan kesilmez. Yaşı tutmayan, sakat ve kör olan hayvanlar kurban olmadığı gibi, tavuk, hindi v.s. de kurban olamaz. Fakirler için de kurban kesmek zorunluluğu yoktur.

Ramazan Bayramı ise; Nefsin arzularını belirli vakitlerde, sırf Allah rızası için bir ay boyu engelleyerek kazanılmış olan nefis mücadelesinin zafer bayramıdır. Bu bayrama, aynı zamanda Fıtır Bayramı da denilir. Hattâ vakti yerinde olan müslümanların bayram namazından evvel «Fıtır» (yaratılış) sadakası verildiği için böyle denilmiştir.

Kurban kesmek, Fıtır sadakası kendilerine vacip olan kimselere vaciptir. Kurban kesmek, Hak yolunda fedakârlığın bir nişanı, Allah'ın verdiği nimetlerin şükürünün ifadesidir. Bunun neticesinde mü'min sevâba nâil olur ve belâlardan korunur. Hz. Âişe'nin (R.A.) rivayetine göre Resulullah (S.A.S.) şöyle buyurmuşlardır:

«Âdem oğlunun kurban günü (sırf Allah rızası için) akıtması olduğu kandan, Allah'ın daha sevdiği bir ibadet yoktur. Kıyamet günü kurban, boynuz, kıl ve tırnaklarıyla (vardım için) gelir. İşte günhe yok ki, kurbanın kanı yere akmaz dan önce Allah onun sevabını kabul eder.» (12)

Kurban kesmenin sadece kan akıtmak veya et dağıtmak olmadığını Kur'an-ı Kerim'deki şu âyet-i kerime açıklamaktadır:

«Onların ne etleri, ne kanları hiç bir zaman Allah'a (yükself) erişmez. Fakat sizden O'na (yalnız) takvâ ulaşır. Size olan hidayetiniz karıştı Allah'ı büyük tınmanız içindir ki O, bunları böylece size raam etmiştir. (Habibim) iyi hareket edenleri müjdele.» (13)

(1) El-Kevser Suresi.

(2) İbnü'l-Abidin. Cilt: 1, Shf: 864.

Hidâye Şerhi. Kifâye. Cilt: 2, Shf: 39.

(3) Tâcü'l-Usul. Cilt: 1, Shf: 306.

Bulûğü'l-Meram. Cilt: 2, Shf: 197.

(4) Tecridü Sarih Tercemesi. Cilt: 3, Shf: 253.

(5) El-Fecr Suresi, Ayet: 1, 2.

(6) El-Mâide Suresi, Ayet: 3.

(7) Tecridü Sarih Tercemesi. Cilt: 3, Shf: 256.

(8) El-Bakara Suresi, Ayet: 203.

(9) Tâcü'l-Usul. Cilt: 2, Shf: 85.

(10) Keşfül Pezdevî. Cilt: 1, Shf: 272.

Tâcü'l-Usul. Cilt: 2, Shf: 65.

(11) Fetevâyı Hindiyeye. Cilt: 1, Shf: 149-152.

Şir'atü'l-İslâm. Shf: 147-149.

(12) Tâcü'l-Usul. Cilt: 3, Shf: 111.

(13) El-Hacc Suresi, Ayet: 37.

Maraş Müdafaası

Maraş... Alpaslan'ın Çavuldur adındaki bir emirine şahit olan bu şehir, Tavaif-i mülûk devrinde Dülkadir Beyliğine karargâh vazifesi görür. Bu beylik Fatih ve Beyazıt devrinden sonra Yavuz Sultan Selim Han zamanında Osmanlı Devletine katılır. Artık Maraş'ın kaderi, devletin kaderine bağlıdır. Osmanlıya yapılan saldırı, bizzat Maraş'ıya yapılmıştır. Dert ve sevinç ortakdır.

Osmanlı Devleti, iç ve dış millet düşmanlarının ihanetleriyle, I. Cihan Harbine girip, mağlup çıkarılınca, 30 Ekim 1918 tarihinde imzalanan Mondros Mütarekesiyle Anadolu bu bölge bölge düşman işgaline maruz kaldı. Düşman yaptığı anlaşmayla, Anadolu üzerinde keyfi işgallere başladı.

Bir yandan İtalyan, bir yandan Yunan, Fransız, İngiliz, bütün millet düşmanları... Sahipsiz bir mal üzerinde en adli kumarı oynuyorlardı. 23 Şubat 1919 da Miralay Makandreo kumandasında bin İngiliz taburu Maraş'ı da işgal etti. İngilizler'i bütün Anadolu'da olduğu gibi Ermenilerin alkışları karşıladı. Kendileri ni kuvvetli hissettikleri her an yaptıkları ihaneti yine yaptılar. İlk iş olarak, ermenilere baskı yaptığı bahaneyle eski Mutasarrıf İsmail Hakkı Bey'le gözlüklü Ali efendiyi tevkif ettiler.

İngilizlerin işgal kuvvetlerinin çoğu, müslüman İngiliz sömürgelelerinden olduğu için, halka zulmetmiyorlardı. Meselâ, başlarında Hasan Rıfai adında bir müslüman vardı. Ermenilerin arzusunu yerine getiremeyen Hasan Rıfai, Ermeniler tarafından benimsenmedi. Beyrut'a haber gönderilerek, Fransızlar davet edildi. Fransız askerlerinin çoğu Ermeni idi.

29-30 Ekim 1919 tarihinde İngilizler çekildi ve Fransızlar şehri işgal etti. Şehir o gün mâteme büründü. Fakat ellik gâvurları denen yerli hristiyanlar sevinç naraları attı. İlk gelen grup Yüzbaşı Joli'nin kumandasında idi. Onu müteakiben de Fontin kumandasında bir grup geldi.

Fransızların gelişiyle birlikte hadiseler de başladı. İlk hadise «Sütçü İmam Hadisesi» ismiyle meşhur olmuştur.

31 Ekim 1919, Fransız ve Ermeni askerleri Uzunoluk Hamamından çıkan iki Türk kadınının üzerine saldırıyorlar. Namusunu korumak için yapmayacağı şey olmayan müslüman kadın çırpınıyor, yardım diliyor. İlk yardıma gelen Çakmakçı Salt adlı bir genç ve daha bir kaçını vuruyorlar. Yakın bir yerde sütüyle meşgul Sütçü İmam olaydan bir anda kabarıyor

ve arkadaşından aldığı silâhla ortaya atılıyor. Patlayan bu silâh bir Fransız'ı öldürüyor ve bir kaçını da yaralıyor. Sonra da herkesin gözü önünde harp başlangıcına kadar kayboluyor.

Bu şaheser olay cevapsız kalıyor. Ertesi gün Tiyeqlioğlu Abdülkadir isimli bir Türk, mevkîinde dil ve dudakları kesilerek şehit ediliyor. Bu âdi karşılığı daha başka âdilikler de takip edince Maraşlılar, Antep Fransız işgal komutanlığına müracaat etmek zorunda kalıyorlar. Ancak durumun teskin edilmesi istenirken, adalet beklenirken, cevap olarak Guvernör Andre komutanlığında yeni işgal kuvvetlerinin gelmesi görülüyor.

Andre'nin gelmesi mücadele havasının kızışmasında bir dönüm noktası oluyor. Askerini kaleye ve jandarma koğuşlarına yerleştiren bu komutan, Maraş Ermeni eşrafından olan Hırlakyanla dostluk kuruyor, hattâ ilk günü onun evine iniyor. Arkasından bir imza oyunu ile Maraş guvernörlüğünü uhdesine tevdi ediyor.

Ali Sezai Efendi (Hoca)

— Kiminin çiftlik, köşk sahibi olmayı plânladıkları, kiminin de şu, bu devletin mandası olmayı pazarlık ettiği bir sırada, milli mücadeleyi herkesin ümitsiz olduğu bir devrede alevlendiren milletli topyekûn bir mücadeleye kıyam ettiren, Fransız gâvurunun perişan eden büyük kahraman ve mücahitlerden, Maraş destanının başlatıcısı Ali Sezai Hoca.

KURTULUŞ BEYANNAMESİ

Kısakürek Mehmet Ali Bey'in yazdığı beyanname milli mücadelenin niçin yapıldığını göstermesi bakımından son derece mühimdir. Aynen şöyle;

«Ey Millet-i necibe-i Osmaniye! Vaktine hazır ol! Bin üçyüz küsur seneden beri Hz. Allah'ı ve Peygamber-i Zîşanını hizmetiyle râzı ettiğin bir din ölüyor. Yani ecdadının kanı pahasına fethettiği bir kalenin burcu bârusundaki alsancağın bugün Fransız tarafından indirilip yerine kendi bandıraları konuldu. Şimdi acaba, bunu yerine koyacak, sen de birkaç yüz İslâm gayretli hiç mi yok?! İhtişaş arzu etmeyelim. Yalnız pürvekar ve azamet olarak ol al sancağımızı yerine koyalım. Tekrar kemal-i mehabetle yerlerimize avdet edelim. Korkma, korkma seni buradaki bir kaç Fransız kuvveti kıramaz. Sen mütevekkilen Alellâh kendi mevcudiyetini gösterecek olursan, değil birkaç Fransız kuvveti, hattâ bütün Fransız milleti kıramaz. Buna emin ol. 28 Teşrin-i Sanî 335.»

riyor. Saltanatla yeniden Maraş'a girmek istemesi bir takım olaylara sebep oluyor. Bastırılmak için Kadir Paşanın evinde toplanılmak isteniyor, olmuyor. Belediye toplantısına da kimse gelmeyince mutasarrıflıktan Türk bayrağı indiriliyor.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi Andre daha büyük bir olava sebep oluyor. Bu bir bakıma Türk tarihinin şeref levhalarından birinin doğması demektir.

Yıldızlı gecelerden bir an. Andre, Hırlakyanın evine davet edilmiş, yeniliyor, içiliyor, eğlenceler girilgidiyor. Vakit artık geç olunca dansa geçilmek isteniyor. Andre koluna Hırlakyan'ın güzel kızı Virjinayı geçiriyor. Fakat o bu teklife karşı olumsuz davranıyor. Ve sözü «kalede Türk bayrağı dalgalandıkça sizin le dans edemem» şeklinde bağlıyor.

Bir emr-i vâki karşısında kalan Andre bayrağın indirilmesini alkışlar arasında emrediyor. Ve dans başlıyor. Gecenin harareti sevinç çılgınlıkları arasında göklere uçuyor.

Ertesi gün cumadır. Yani mukaddes olayın şeref saati. Maraşlı şafakla kalkıyor, namazını kılıyor, fakat günün ağarmasıyla doğan manzara onu şaşırtıyor. Zira kaledeki Türk bayrağı kaldırılmış, yerine bir Fransız bayrağı sallanıyor.

Maraşlı bunun esaret işareti olduğunu biliyor, zor öyle ediyor. Camiye koşuyor. Ancak bu günü değerlendiren gerçekte münevver bir Maraşlı oluyor. Kısakürek Mehmet Ali Bey adındaki bu zat günün önemini hâvi yukardaki beyannameyi kaleme alıyor, şehrin önemli yerlerine astırdığı gibi Ulu camiye de astırıyor. İşte camiye gelen yüreği yaralı müminler bu yol gösterici şifalı yazıyı okuyor.

Bu beyanname ile bilenmeye başlayan kinler Ulu caminin baş hocası Rıdvan Efendinin şu şekilde biten hitabesiyle tamamlanıyor:

«— Hürriyeti olmayan bir milletin cuma namazı kılması caiz değildir.»

Sancak çekiliyor. Kitleler birikmiş sular gibi patlaya patlaya, vura vura ilerliyor. Kolkola kale sirtlarına tırmanmaya başlıyor.

Düşmanın tertibatı bütün bu kitleyi imhaya kâfi iken hiç bir şey yapamıyor ve kalenin arkasından kaçıyor. Gür seda yükseldikçe yükseliyor. Ufuklar âşınâ seslerle dövül

dükçe dövülüyor. Düşman bayrağı indiriliyor, yerine kan kırmızı milletimin şanlı bayrağı takılıyor. O serin gölgenin, o selâm veren, gülen, coşan bayrağın altında namaz kılınıyor.

Bu hadiseden sonra Maraşlı cephe cephe Fransız ve ermeni sürülerine savaş açıyor. Teşkilatlanıyor. Ali Sezai Efendi «Müdafi Hukuk-i Milliye Cemiyeti» kuruyor. Diğer bir yerde Sarıklı Vezir (Alpaslan) teşkilât kuruyor. Mahalle mahalle teşkilatlanıyor.

Büyük harbin ilk kurşununu Nedirli köyünden Cennet Ali'nin çetesi atıyor. Arkasından, Bertizden İncebel'e inen Ceneviz Mustafa ve Eczacı Lütfi beyin çeteleri harbe kuzey kesimden başlıyor.

Harbin bundan ötesi topyekûn cephe arz ediyor. Her semt kendi bölgesindeki düşman mevkîinin düşmesi için elinden geleni yapıyor. Evler yakılıyor, canlar veriliyor, coşan imanlar başarılmaz zannedilen nice işler başarıyor.

Esnafından sarıklısına, okumundan cahiline, varlıklılarından fakirine herkes bu harpte bir nefer gibi çalışıyor. Bir sarıklı çerkez Yahya efendi çetesiyle Abarabaşı kilisesinden ateş püsküren makinalı tüfeği susturacak kadar hareketli davranıyor. Bir diğeri komşusu düşmanın evini yakmak için önce kendi evini tuşturuyor. Bir diğeri mitralyöze karışık ağzından dolma tüfeği konuşturuyor. Bir İbrahim Evliya Şekerdere kilise istihkâmını, bir Millî Nuri Kuşçuk mevkîli savaş cephesini yalnız başına idare edip seve seve canını veriyor, cephelerinde gerekeni yapıyor.

Harp içinde İslâhiye'den gelen bir düşman takviye kolu imha ediliyor. Birer istihkâm mevkîli haline getirilen Kiliseler yıkılıyor.

11 Şubat 1920 gecesi düşman canını kurtarmak için kaçmaktan başka çıkar yol bulamıyor ve kaçıyor. Bu kaçışa Fransız askerleriyle gelen ermeniler de iştirak ediyor. 11 ay süren Maraş harbinde tam 1100 şehit verilmiştir.

Maraş harbi birbirini tanıyan ve ideolojisinin cemiyet hayatını yaşayanların unutulmaz zaferi oluyor. Ve tam geceli gündüzlü 22 gün sürüyor. Bu kadar kısa zamanda birçok işler başarıyor. Bir tarih sayfası yazılıyor.

KOMÜNİST İHTİLAL TEKNİĞİ

— 31 —

İHANET STRATEJİSİ, HARPLERİ İHTİLÂLE ÇEVİRMEK

Komünistlerin, millî harpleri ihtilâlâ çevirmek gayesiyle nasıl hareket ettiklerini görelim:

«Basle Manifestosu şimdiki savaş için işçilerin kendi hükümetlerine karşı girişcekleri uluslararası ölçüdeki devrimci mücadele için, proleterya devrimi için taktikleri göstermiş oluyor. Basle Manifestosu, Stuttgart kararındaki sözleri tekrarlıyor ve savaşın patlaması halinde sosyalistlerin, «kapitalizmin devrilmesini hızlandırmak» için savaşın sebep olacağı «ekonomik ve politik buhranlardan» yararlanmalarını, yani sosyalist devrim adına hükümetlerin savaş tan ileri gelen sıkıntılı durumlarından ve kitlelerin öfkelerinden yararlandığını öngörmektedir.» (4)

«Bu görev ancak şu slogan ile doğru olarak ifade edilir: Emperyalist savaş iç savaş haline çeviriniz; ve savaş sırasındaki bütün tutarlı sınıf mücadeleleri, ciddi bir şekilde yürütülen bütün «kitle hareketleri» eninde sonunda bu amaca yönelmelidir.» (5)

«Sosyalistler, kitlelere, kurtulmaları için tek çıkar yolun «kendi» hükümetlerini devirmek olduğunu ve bu amaçla hükümetlerinin bu savaşta içine düştükleri güçlüklerden yararlanmaları gerektiğini anlatmaktadırlar.» (6)

ORDULARDA BOZGUNCULUK

Lenin I. Cihan Harbinden o gün düşmanı olan Carlık Rusya'sını yıkmak suretiyle istifadeyi düşünüyordu. 1904 Japon harbi ile örselenen Rus askeri kuvvetleri, I. Cihan Harbinde de mağlubiyetlere uğruyorlardı. İşte bu mağlubiyetleri bozgun haline getirmek, orduyu merkezi kumandanlık otoritesinden çıkartarak parçalamak, komünistlerin taktiği oldu.

Böylece komünistler savaşa son verelim diyerek, asker arasında bozguncu pro-

paganda yapıyorlardı. Bu hususta Lenin'in tavsiyeleri şöyledir:

«Bu yayınlar işçiler arasında başgösteren ayaklanmalar hakkında gerçek bilgileri, siperlerde kurulan dostlukları, ellerinde ki silâhları «kendi» ülkelerinin emperyalist burjuvalarına karşı devrimci bir amaçla kullanma umutlarını vb. ihtiva edebilir. (7)

«Askerlerin savaşa lânet okumaları iyi bir şeydir. Barış istemeleri de öyle. Savaşın kapitalistlerin yararına olduğunu anlamaya başlamaları iyi bir işarettir. Katı disiplini kırarak bütün cephelerde kardeşleşmeye başlamaları da iyi bir şeydir. Bütün bunlar iyidir.

Ama yeterli değildir.

Biz, savaşın, birkaç ülkede devrimle, yani devlet iktidarının, kapitalistlerce ya da küçük mülk sahiplerince değil (çünkü bunlar daima kapitalistlere yarı-tabidirler), yani bir sınıf tarafından, proleterya ve yarı-proleterya tarafından ele geçirilmesi ile sona erdirilmesinden yanayız.» (8)

KIZIL İHTİLAL YUVALARININ MİLLİ ORDUMUZ ALEYHİNDEKİ KARARLARI KOMÜNİST ENTERNASYONALİN EMİRLERİ

Komünist Enternasyonalin 6. kongre beyannamesinde verilen direktif şudur:

«(Komünist partiler, fabrikalarda patronlarla işçiler, köylerde arazi sahipleri ile köylüler, üreticilerle tüccarlar, orduda subaylarla orler arasındaki her türlü ihtilâl ve çelişmelerden istifade edecek ve bu sınıflar arasındaki hoşnutsuzlukları keskinleştirip derinleştireceklerdir. Fakiri çok fakir, zengini çok zengin göstereceklerdir. Böylece büyük emekçi ve köylü kitlelerini harekete geçirerek onları kendi saflarına çeceklerdir)» (1)

TÜRKİYE'DEKİ GİZLİ KOMÜNİST PARTİSİNİN ORDUMUZU YIKMAK İÇİN DİREKTİFLERİ

Türkiye gizli komünist partisinin (T.K.P.), programında, ordumuzu yıkmak üzere aşağıdaki direktifler verilmiştir.

«Madde 10 — : TKP «işçi ve köylülerin silâhlandırılmasını» ve «Burjuva muhafızlığını meslek edinmiş «Orduların lağvını» ve onların yerine «işçi ve köylü milislerinin konulmasını» ve «Erlere subaylarını seçmek hakkının verilmesini» talep eder.»

«Madde 14 — T.K.P., Emperyalizmin «yerli uşaklarının, büyük arazi, emlak sahiplerinin, tüccar burjuvalarının, BÜTÜN DİNLERİN ve Ruhban ve ülemasının, çalışmakta olan veya emekliye ayrılmış bulunan aksi inkılâpçı bütün subay, memur ve zabıta tabakalarının ve... ilâ» barımsız düşmanıdır. Parti, bu içtimai kuvvetlere karşı çevrilen bütün mücadelelerin başına geçer.»

«Madde 19 — ... «Dünya proletervasının, kızıl ordularla omuz omuza ve dünya sermayedarlarının aksi inkılâpçı ordularına karşı dövüşmek. Türk milleti için vazgeçilmez bir zaruret olduğunu çok azimli bir tahrikat ile» «halk kütlelerine anlatır ve zarureti anlamayanların caniyane bir hiyanet teşkil eden temayüllerine karşı bütün kuvveti ile çarpışır

«Madde 41 — TKP ordu ve donanma da sistemli bir komünist propagandası yapar. Genç komünistler birliğinin, askerler ve gençlik arasındaki faaliyetini sevk ve idare eder.»

«Madde 44 — T.K.P., sınıf düşmanlarının aksi inkılâpçı hücumlarına karşı yeni nizamın savunmasını tanzim eder. Amele ve köylü hükümeti derhal büyük emlak ve arazi sahiplerini ve bu istismarcı sınıfın taraftarlarını, silâhtan tecrit etmeğe ve aksi inkılâpçı orduların artıklarını tahrip etmeğe, amele ve köylülere silâhlandırmaya mecburdur. Rövcece «Bir kızıl ordunun ve inkılâpçı milisin» ilk teşkilât yapılmış olacaktır.» (2)

1927 tevkiflerinde ele geçen ve ilk defa, gizli komünist partisinin yayın organı «İnkılâp Yolu» adlı derginin 1931 yılında basılmış 3-4 sayılarında çıkmıştır.

Yukarıda verilen direktiflerin ashı, a) Ordu içinde subay-er ihtilâfı meydana getirecek, millî ordu hiyerarsisini yıkmak. b) Orduyu parçalamak. c) Kızıl ihtilâl milisleri kurmak. d) Kızıl ihtilâlî müteakib, millî ordunun son bakiyelerini yok etmek esasına dayanıyor.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) Komünizme Karşı Türk Basını, 4. Cilt, Shf: 9

(2) N. Sancar. Gizli Komünist Belgeleri. S: 60-68. Dr. F. Tevetoğlu. Türkiye'de Sosyalist ve Komünist faaliyetler. Ankara. 1967 S: 406-415. İvar Spektor. The Jouet Union and the Muslim World, 1917-1958: University of Washington Press, seattle, 1959. S: 114-127

(4) Sosyalizm ve Savaş. Lenin S: 19.

(5) Sosyalizm ve Savaş. Lenin. S: 26.

(6) Sosyalizm ve Savaş. Lenin. S: 29.

(7) Sosyalizm ve Savaş. Lenin. S: 71

(8) Sosyalizm ve Savaş. Lenin. S: 129.

— Komünizm saltanatını işte bu tanklar, ceset, kemik yığınları ve dereler dolusu kanla kurmuş tur. Şu unutulmasın ki, millî uyanış hareketleri nin gelişmesi bu tankları işlemez hale getirecek. Yaşasın bütün mazlum milletlerin kurtuluş mücadeleleri... Kahrolsun komünist canlılar...

Akdeniz'in esatir yuvası nihayetsiz ufuklarına bakan küçük tepe, mini mini bir çiçek ormanı gibiydi. İnce, uzun dalı badem ağaçlarının alaca gölgeleri sahile inen keçi yoluna düşüyor, ilkbaharın tatlı rüzgârıyla sarhoş olan martılar, çılgın naralarla havayı çınlatıyordu. Badem bahçesinin yanı sıra geniş bir bağdı. Beyaz taşlardan yapılmış kısa bir duvarın ötesindeki zeytinlik, ta vadiye kadar iniyordu. Bağıın ortasındaki viran kulübenin kapısız medhalinden bir ihtiyar çıktı. Sakalı bembeyazdı. Kanburunu düzeltmek istiyormuş gibi gerindi. Elleri ayakları titriyordu. Gök kadar boş, gök kadar sakın denize baktı.

— Hayırdır inşallah!

Dedi. Duvarın dibindeki taş yığınlarına çöktü. Başını iki ellerinin arasına aldı. Sırtında yırtık bir çuval vardı. Çıplak ayakları topraktan yoğrulmuş sanılacaktı. Zayıf kolları kirli tunç rengiyleydi. Tekrar başını kaldırdı. Gökle denizin birleştiği dumandan çizgiye dikkatle baktı. Fakat görünürde birşey yoktu.

Bu, her gece uykusunda kendini kurtarmak için birçok gemilerin pupa yelken geldiğini gören zavallı, eski bir türk forsasıydı. Esir olalı kırk seneden ziyade geçmişti. Otuz yaşında dinç, levent, kuvvetli bir kahramanken Malta korsanlarının eline düşmüştü. Yirmi sene onların kadir-garlarında kürek çekti. Yirmi sene, iki zincirle iki ayağından rutubetli bir geminin dibine bağlanmış yaşadı. Yirmi senenin yazları, kışları, rüzgârları, fırtınaları, güneşleri, onun granit vücudunu eritemedi. Zincirleri küflendi, çürüdü, kırıldı. Yirmi sene içinde bir kaç defa halkalarını, çivilerini değiştirdiler. Fakat onun çelikten daha sert adaleli bacaklarına bir şey olmadı.

Yalnız abdest alamadığı için üzüldü. Dalmış güneşin doğduğu tarafı sol ilerisine alır, gözlerini kibleye çevirir, beş vaktini gizli gizli, işâretle edâ ederdi. Elli yaşına gelince korsanlar onu «artık iyi kürek çekemez!» diye bırakıp bir adaya salmışlardı. Efendisi bir çiftçiydi. On sene kuru ekmekle onun yanında çalıştı. Allah'a çok şükrediyordu. Çünkü artık bacaklarından mihli değildi. Abdest alabiliyor, tam kiblenin karşısına geçiyor, unutmadığı âyetlerle namaz kılıyor, duâ edebiliyordu. Bütün ümidi memleketine, Edremid'e kavuşmaktı. Otuz sene içinde hiçbir an ümidini kesmedi. «Öldükten sonra dirileceğime nasıl inanıyorsam, elli yıl esirlikten sonra da memleketime kavuşacağıma öyle inanırım!» derdi. En yaşlı, en meşhur Türk gemicilerindendi. Daha yirmi yaşındayken Tarık Boğazı'nı geçmiş, poyraza doğru haftalarca, aylarca, kenar, kıyı görmeden gitmiş, rastgeldiği hücrâ adalardan cizyeler almış, irili ufaklı donanmaları tek başına hafif gemisiyle berbâd etmişti. O vakitler Türkiye'nde nâmi dillere destandı. Padişah bile kendisini saraya çağırılmış, mâceralarını dinlemişti. Çünkü Hızır Aleyhisselâm'ın gittiği diyarları do-laşmıştı. Öyle denizlere gitmişti ki, üzerinde dalgârlardan, adalardan büyük buz parçaları yüzüyordu. Oraları tamâmiyle başka bir cihandı. Altı ay gündüz, altı ay gece olurdu! Karısını, işte bu, senesi bir büyük günle bir büyük geceden ibâret olan başka cihandan almıştı. Gemisi altın, gümüş, inci, elmas, esir dolu vatana dönerken, kenarsız denizin ortasında evlenmiş, oğlu Turgut, Çanakkale'yi geçerken doğmuştu. Şimdi kırkbeş yaşında olmalıydı. Acaba yaşıyor muydu? Hayâlini unuttuğu karılardan beyaz karısı acaba hâlâ sağ mıydı? Kırk senedir, yalnız taht şehrinin, İstanbul'un minâreli ufku hayâlinden hiç silinmemişti. «Bir gemim olsa gözümü kapar, Kabataş'ın önüne demir atarım» diye düşünürdü. Altmış yaşını geçtikten sonra efendisi, onu sözde âzâd etti. Bu âzâdetmek değil, sokağa, açlığa, perişanlığa atmak. İhtiyar esir, bu virân bağı içindeki harap kulübeyi buldu. İçine girdi. Kimse bir-

FORSA

«Aşağıda Ömer Seyfeddin'in bir hikâyesini okuyacaksınız. Ömer Seyfeddin hikâyelerinde, imparatorluğumuzun çöküş yıllarını veya kuvvettli devirlerini tesirli bir üslûpla bize aktarmaya çalışmıştır.»

sey demedi. Ara sıra kasabaya iniyor, ihtiyarlığına acıyanların verdiği ekmek parçalarının toplayıp dönüyordu. On sene daha geçti. Artık hiç kuvveti kalmamıştı. Hem bağ sahibini de artık ken disini istemiyordu. Nereye gidecekti?

Fakat işte, eskiden beri gördüğü rüyâları yine görmeğe başlamıştı. Kırk senelik bir rüyâ... Türkler'in, Türk gemilerinin gelışı.

Gözlerini kadid elleriyle iyice açtı. Denizin gökle birleştiği yere yine baktı. Evet, mutlaka gelecekti. Buna o kadar emindi ki...

— Kırk sene görülen bir rüyâ yalan olmaz! Diyordu. Kulübe duvarının dibine uzandı. Ya vaş yavaş gözlerini kapadı. İlkbahar bir ümit tûfanı gibi her tarafı parlatıyordu. Martıların:

— Geliyorlar, geliyorlar, seni kurtarmağa geliyorlar!

Gibi işittiği tatlı seslerini dinleye dinleye daldı. Duvar taşlarının arasından çıkan kertenkeleler üzerinde geziniyorlar, çuvaldan esvabının içine kaçıyorlar, gür beyaz sakalının üstünde oynuyorlardı. İhtiyar esir, rüyâsında ağır bir Türk donanmasının ilmana girdiğini görüyordu. Kasabaya giden yola birkaç bölük asker çıkar-mışlardı. Al bayrağı uzaktan tanıdı. Yatanlar, kalkanlar güneşin aksiyile parlıyordu.

— Bizimkiler! Bizimkiler!

Diye bağırarak uyandı. Doğru oldu. Üstündeki kertenkeleler kaçıştılar. Limana baktı. Hakika-ten kalenin karşısına bir donanma gelmişti. Kadırgaların, yelkenlerin, küreklerin biçimine dikkat etti. Sarardı. Gözlerini açtı. Kalbi hızla çarpmağa başladı. Ellerini göğsüne koydu. Bunlar Türk gemileriydi. Kenara yanaşıyorlardı. Gözle-rine inanmadı. «Acaba rüyâm devam mı ediyor?» şüphesine düştü. Fakat uyanırken rüyâ görülür müydü? Kanaat getirmek için elini ısır-dı. Yerden sivri bir taş parçası aldı. Alnına vur-du. Evet. İşte hissediyordu. Uyanıktı. Gördüğü rüyâ değildi. O uyurken, donanma, burnun arkasından birdenbire zuhûr etmiş olacaktı. Sevinçten, hayretten dizlerinin bağı çözülürdü. Hemen çöktü. Kenara çıkan bölükler, ellerinde al bayrak, kalenin etrafına doğru ilerliyorlardı.

Kırk senelik bir beklemenin son azmiyle davran-dı. Birden kemikleri çatırdadı. Badem ağaçları-nın çiçekli gölgeleriyle örtülen yoldan yürüdü. Kenara doğru koştu. Koştu koştu karaya çıkan asker, ak sakallı bir ihtiyarın kendilerine doğru koştuğunu görünce:

— Dur!

Diye bağırıldı. İhtiyar durmadı; bağırıldı:

— Ben Türküm, oğullar, ben Türküm!

—

Askerler onun yaklaşmasını beklediler. İhtiyar, Türkler'in yanına yaklaşıncaya önüne ilk gele-ni tutup öpmeye başladı. Gözlerinden yaşlar akı-yordu. Hâline bakanların hepsi müteessir olmuş-tu. Biraz heyecanı sükûn bulunca ona sordular:

— Kaç yıldır esirsin?

— Kırk!

— Nerelisin?

— Edremitli.

— Adın ne?

— Kara Memiş.

— Kaptan mıydın?

— Evet...

İhtiyarın etrafındaki askerler birbirine ka-rıştı. Bir çığlıktır koptu. «Beye haber verin! Be-ye haber verin!» diye bağırıyorlardı. İhtiyarın kollarına girdiler. Kuş gibi deniz kenarına uçur-dular. Bir sandala koydular. Büyük bir kadırga-ya çıkardılar. Askerin içinde onun menkıbelerini bilmeyen, şöretini duymayan yoktu. Biraz gü-vertede durdu. Sevinçten, aptallaşmıştı. Ayağına bir çakır geçirdiler. Sırtına bir kaftan attılar. Başına bir kavuk koydular.

— Haydi, Bey'in yanına!

Dediler. Kendini kadırgaya getiren askerler-le beraber büyük geminin kucuna doğru yürüdü. Kara palabıyıklı, sırmalı esvabının üzerine de-mir, çelik zırhlar giymiş, iri bir adamın karşın-da durdu.

— Sen kaptan Kara Memiş misin?

— Evet, dedi.

— Hızır Aleyhisselâmın geçtiği yerlerden geçen sen misin?

— Benim.

— Doğru mu söylüyorsun?

— Ne yalan söyleyeceğim?

— Aç bakayım sağ kolunu!

İhtiyar, kaftanının altından kolunu çıkardı. Sivadı. Bey'e uzattı. Bazusunda haç şeklinde de-rin bir yara izi vardı. Bu yarayı, gecesi altı ay süren bir adadan karısını kaçıran almıştı. Bey ellerine sarıldı. Öpmeye başladı.

— Ben senin oğlunum!

Dedi.

— Turgut musun?

— Evet.

—

İhtiyar esir sevincinden bayılmıştı. Kendine gelince oğlu ona:

— Ben karaya cenk için çıkıyorum. Sen ge-mide rahat kal.

Dedi. Eski kahraman kabul etmedi:

— Hayır. Bende beraber cenge çıkacağım.

— Çok ihtiyarsın baba.

— Fakat kalbim kuvvetlidir.

— Rahat et! Bizi seyrete!

— Kırk senedir dövüşe hasretim.

Oğlu:

— Vurulursun! Vatana hasret gidersin!

Diye onu gemide bırakmak istedi. Kara Me-miş, o vakit birdenbire gençleşmiş bir kaplan gibi doğruldu. Duramıyordu. Kalkan, kılıç istedi. Sonra geminin kucunda sallanan sancağı göstere-rek:

— Şehit olursam bunu üzerime örtün! Va-tan, al bayrağın dalgalandığı yer değil midir? Dedi.

San'at, İdeolojinin estetik hüviyet kazanmasıdır.

Yugoslav Ekonomisi Çöküyor

Türkiye'de «Bağımsız Sosyalizm» isteyen bazı aydın taslakları, Yugoslavya'yı methede dursunlar, Tito'nun ülkesinde ikinci kez devalüasyon yapıldı. İtmat edilir kaynaklardan alınan haberlere göre, 1969 Haziran ayı ile 1970 Haziran ayı arasında, Yugoslavya'da fiat artışları %11 dir. Yine aynı kaynaklar; çalışabilen nüfusun %4 ünün işsiz olduğunu bildir-mektedirler. Ayrıca 400.000 Yugoslav işçisi dışarıda çalışmak üzere ülkelerini terketmiştir.

«Yugoslav Sosyalizmi»ne göre; işçilerin, devlet yönetiminde ve plân lamada söz hakları vardır. Halbuki; fiatlar, ücretler ve istihsal amaçları tamamen «Komünist Partisi» tarafın dan plânlanmış, işçilerin yönetime katılması, lâftan ibaret kalmıştır.

1965 de devalüasyon yapmak zo-

runda kalan Yugoslav hükümeti, dört yıl gibi kısa süre zarfında ikinci bir devailüasyona gitmek zorunda kalmıştır. Dinar'ın değeri %20 düşürülerek, bir dolar karşılığının 15 dinar olması kararlaştırılmıştır. Bu miktar, Yugoslav Ekonomisinin çök-mekte olduğunu göstermektedir. Kal di ki; esas mesele devletin parçalan masıdır. Yugoslav hükümeti, federal cumhuriyetler arasındaki ayrılıkları hafifletmeyi bir nebze olsun başara-mamıştır. Federal Cumhuriyetler gün geçtikçe kendi kendilerini idare etmek meyanındaki arzularını açığa vurmaktadırlar.

Komünist hareketler «Moskova' ya peyk» olmak zorundadır. Zira, Komünist Parti, kendisine tam bir teslimiyet ister. Tarih; Komünist Partilerine ufak bir direnme göste-

renlerin tasfiye edildiklerini göste-rir. İşte Fransız Komünist Partisi po lit büro üyelerinden Roger Garaudy, Moskova'yı hafif yolu tenkit ettiği ve niğer kimünist partileri, Kremlin'e köle olmamaya davet ettiği için, par tiden ihraç edilmiştir. Dubçek de ay nı akibete uğradı ve şimdi de Polon-ya baş kaldırıyor. Komünizmin sırtı nı dayadığı işçi sınıfının kanlı isyan hareketi bütün gizliliklere rağmen, örtbas edilememiştir. Halen resmi kaynaklar Polonya'da 16000 işçinin işbaşı yapmadığını bildirmektedirler. İnsan fitratına kesinlikle aykırı olan bu sistemlerin çok kısa geçmi-şi bile gösteriyor ki, komünizm yıkıl maya mahkûmdur.

«Tito Sosyalizmini» tasvib edenle-re sırsanız, Yugoslavya bağımsız bir ülkedir. İnsanlar büyük bir re-fah içerisindedir. Bu büyük yalanı,

Türkiye'ye her gün çok zor şartlar altında iltica edebilenler tekdip et-mektedir. Dış ülkelere akın eden işçilerle beraber Yugoslavya'da işsiz oranı %8'e varmıştır. Herhalde %8 oranı Yugoslav halkının pek müref-feh olmadığının delilidir.

Sarajove'de, Üsküp'te camilerin kapısına kilit vurmanın, komünizmin çöküşünü durduramadığı görülüyor. Türkistan'ın müreffeh olduğunu yaza bilen kıralık kalemiler de, Rus em-peryalizmiyi unutturmak istiyorlar-dı. Oysa son 50 yıl içinde Türkistan-da 80'e yakın irili ufaklı isyan olmuş tu. Bu gerçek, kıvı emperyalizmi ha tırlarına getirmeyenleri tel'in etmiş-ti.

Tito hayranları daha çok hayal kırıklığına uğrayacaklar. Bugün de-valüasyon krizi, yarın Tito'nun çökü-şü. Durdurulamayacaktır.

Müfessirlerin bu âyeti açıklaması:

Kâbe, yeryüzünde ibadete açılan ilk mescid ve ilk kıbledir.

Kâbe, «mübârek»tir. Kâbe'deki bereket; çoğalmak, ziyâdeleşmek, Bakâ ve Devam» manalarına gelir. Zira Kâbe'deki tâat ve ibadetin sevabı her yerdeki tâatin sevabından daha fazladır. Nitekim Rasûlullah (S.A.V.) bu hususu şöyle beyan buyurur:

«Mescid-i Haram'm benim mescidim (Mescid-i Nebî) üzerine üstünlüğü, benim mescidimin diğer mescidler üzerine üstünlüğü gibidir. Benim mescidimde kılınan bir namazın fazileti ise; diğer mescidlerde kılınan bin namazın faziletinden daha çok olur.»

Bereketin devamı ise; Kâbe hiçbir an, rükû ve sücûd edenlerden hâl kalmaz. Zira yuvarlak olan şu arzda, her taraftan, her an Kâbe'ye doğru namaz kılınıyor. Söyle ki, dünyanın bir tarafında vakit sabah iken, başka bir yerinde öğledir. Diğer bir tarafında ise ikindi'dir. Dünyanın başka bir ucunda ise akşam ve yatsı namazları kılınmaktadır. Böylece manevî bir bereket devam edip gider.

«Kâbe, âlemler için hidayetdir.» Bütün insanların, namazlarında çevrilecekleri kıbledir. Namaz ise, gerektiği gibi edâ edilince Cennet'e vesiledir. Kâbe'de nice âyetler (mucizeler) vardır. İbrahim Makamı da bu mucizelerdendir. Saîd İbnü Cübeyr'in rivayetine göre; Makâm-ı İbrahim, İbrahim (A.S.)'ın binayı yaparken ayağını altına koymuş olduğu iskele taşıdır. İbrahim (A.S.)'ın ayaklarının izi vardır. Mucize olarak, ayağını koyunca ayağı taşaya yapıştırdı, taş yumuşadı. Ayağını kaldırıncaya sertleşti. İşte bu hal, Allah'ın (C.C.) kudretine, ve Kâbe'nin faziletine delâlet eden açık bir mucizedir.

Kâfirler ve zorbalar buraya giremez. Nitekim Ebrehe, orduları ve filleriyle beraber Kâbe'yi yıkmak için Mekke'ye yürümüştü. Kureys, Ebrehe kuvvetlerine karşı koymaktan âciz kaldılar, askerın saldırısından sakınmak için Mekke'den çıkıp dağların tepelerine ve vadilere çekildiler. Mekke'nin ulusu ve Rasûlullah (S.A.V.) in dedesi Abdülmuttalib, Kâbe'nin kapusunun halkasını tutarak:

«Allahım! Kul göcünü, ehlini sakınır ve esirger. Sen de hilâlini (Kâbe'ni) esirge. Onların salıbları ve kuvvetleri, yarın Senin kuvvetine aslâ galebe edemesin. Eğer Sen onları bizim kıblemize bırakıverecek olursan o da senin bileceğin bir iş. Ancak Se-

HACC

na malûm olan, bir hikmete mebnîdir.» duasını yaptı. O da dağa çıktı.

Sabah olunca Mekke'ye girmek, Kâbe'yi yıkmak için yürüyen Ebrehe ordularının üzerine Allah (C.C.) kırangıçlar emsali birçok kuşlar gönderiverdi. Her kuş, biri gagasında, ikisi de iki ayaklarında üç taşı almış, onlara semâdan atıyorlardı. Bu taşlar kime isabet ederse helâk oluyordu. Böylece Ebrehe ve ordusunun cesedleri ye-re serilmişti (13)

Bu vakia da Kâbe'nin şerefine delâlet eden en açık âlâmettir. Bu vakia, Fil Suresi'nde beyan buyurulmuştur.

Beyt-i Atıyk: «Kadîm» ve «âzâde» manalarına gelir. Buharî'nin ve İbnü Cerîr'in Abdullah İbnü Zübeyr'den rivayetlerine göre; Rasûlullah (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: «Allah (C.C.) Kâbe'ye Beyt-i Atıyk demiştir. Zira, Cebabire'nin (zorbaların) tecavüzünden onu ma'sun kılmıştır.»

Yemen hükümdarlarından Es'ad Kerîb isminde bir melik, halkın bölük bölük Beyt-i Şerif'e teveccüh edip, ziyâret ettiklerini çekemeyerek yıkmak istemiş, fakat hazırlık esnasında felce uğramıştır. Ceza'nın nereden geldiğini çabuk anlayan melik, bu kötü düşüncelerinden hemen vazgeçmiş ve Yemen kumaşlarından kıymetli bir kumaşı örtü olarak göndermiştir. Kâbe'nin temizlik ve bakımını emretmiş. Kâbe'ye hürmet göstermiş ve hastalığı iyi olmuştur. Bir rivayette Kâbe'ye ilk örtülen kisve, budur. (14)

«Harem-i Şerif'e sığınan kimse bütün kötülüklerden emin olur.» Tâ cahiliyet devrinden beni Harem'de adam öldürmek, kavgaya, herhangi bir kötülük vasaklanmış ve bu yasağa riayet edilegelmiştir. Bir katil bile oraya girince, oradan çıkıncaya kadar öldürülmez. Harem'in hayvanları avlanmaz, ağaçları kesilmez, otları biçilmez. Oranın hürmetine riayet edilir.

Sevab bakımından eminlik ise; bir kimse Allah (C.C.)'a yakınlık için ve ibadet için Harem'e girerse, Kıyamet gününde Cehen nem ateşinden emin olur. Hadis-i Şerif'te şöyle buvrulur:

«Bir kimse iki Harem'den (Mekke ve Medine) birinde ölürse. Kıyamet gününde «Emin» olarak diriltilir.»

Allah (C.C.) burayı acılıktan ve korkudan emin bir yer kılmıştır. Allah Tealâ

bir âyetinde de şöyle buyurmuştur:

«(Barî) Kureys emn-ü selâmete, kış ve yaz kendilerini seyr-ü seferde esenliğe (ve garantiye) kavuşturduğundan dolayı, şu Beyt'in (Kâbe'nin) Rabbine ibadet etsin onlar.» (15)

(Devamı Gelecek Sayıda)

- (13) Tefsirü Kebîr Cild: 3 Sh: 10-12
Tefsirü İbnü Kesîr Cild: 1. Sh: 283. 284.
Hak Dini Kur'an Dili. Cild: 8 Sh: 61-20.
(14) Tecridü Sarih Tercemesi Cild: 6 Sh: 27.
(15) Kureys Sûresi. Âyet: 1, 2, 3.

MİLLETİN HÜRRİYETİ

(Başarafa 13. Sayfada)

ki ihlâl edilemez.

Bay Deniz Gezmiş'in (!) sırta kadem basması ve devlet kuvvetleri ile her gün alay edilmesini takiben, bir kısım müslümanların tevkifi, baskı altına alınması doğrudan doğruya, insan haklarının ve Anayasanın ayaklar altına alınmasıdır. İyice bilinmelidir ki, bir müstemleke idaresi bile, yerli halkın hürriyetlerine bizden daha saygılıdır.

Kur'an Kurslarının ve müslümanların evlerinin basılması, halkın tahriki bütün dünya Anayasalarında mevcut hakların hoyratça çiğnenmesinden başka bir mânâ taşımaz.

İdarenin meşruluğunu temin ve tayin eden insan hakları ihlâl edilmektedir. Basını, TRT si, militan savcısı ve idarecisi ile, hakim zümreler: müslüman halkın dinî inançlarını baskı altına almak, din hürriyetini yok etmek ve iki günde bir ilân ettikleri laiklik prensibini katletmeye teşebbüs etmektedirler. Milletın tabii hakları tehlikeytedir!

Banka soyguncularının alenen dolastığı, komünist kudurganlığının en umursamaz zihinleri bile uyandırmaya başladığı memleketimizde, dik-katleri kıvı ihlâl provalarından uzaklaştırmak için, açılan suni cephelere kimse itibar etmeyecektir.

Ne komünist ihlâl provalarını örtebilecek, Ne bu, provalar karşısındaki aczinizi gizleyebilececek,

Ve ne de milletin haklarını gasbedebilecek-siniz.

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

— 25 —

a. Mali sermaye:

Menşel ve gayesi itibariyle gayri millîdir, bankalar, sigorta şirketleri ve bağlandıkları mali tröstler millî ekonominin can düşmanıdır. Gerçekte mali sermaye ile millî ekonominin bütün unsurları arasında ziddiyet vardır.

Mali sermaye banka, borsa oyunları ve her türlü sahtekarlıklar, millî ekonomiyi ve unsurlarını zayıflatmak ve yok etmekle meşguldür. Mali sermaye, istihlak ekonomisini hızlandıran kukla teşebbüslerle Türkiye'nin (bütün imkânlarını sömürmektedir. Lüks ve israfı hızlandıran tesisler (Coca-Cola, Fanta vb.) millî serveti sömüren kuruluşlar (madenlerin yağması) ile millî zenginliği kendine tabi hale getirmektedir. Gayri millî sermayenin hareketlerine iştirak edip, büyük kârlar temin eden, ona suç ortaklığı eden bir mutavassıt zümre de vardır ki; bu zümre umûmiyetle Yahudi, Ermeni, Rum, dönme ve Mason bir kısım hainlerdir. İşte temel çatışma millî ekonominin insan ve servet unsurlarıyla, bu beynelmîl gayri millî servet ve içindeki yordakçıları arasındadır.

Su halde, millî ve gayri millî ekonomi arasında ki çarpışma; beynelmîl sermaye ve yordakçıları ile Millet arasındadır. Gerekli olan sosyal tabakalarda gayri millî ekonominin yordakçılarının tesirini tesbit ve hücumdur.

Beynelmîl sermaye, Dünya milletlerinin servetini sömüren siyasi mazemedir. Bu sermaye, Türk ekonomisinde de para, altın, kıymetli evrak üzerinde tröst kurmuştur. İthalât ve ihracat mekanizmasında tam bir hakimiyetin sahibidir.

Su halde beynelmîl sermaye:

a. İthalât, ihracat üzerinde hakimdir. Binaenaleyh, büyük tüccar sınıfı, Yahudi maliyesinin ortağıdır. Bu çok küçük bir azınlığı teşkil eder. Ekseriyeti masondur. Bu azınlıktaki zümre ile geniş tüccar zümresinin arasında tam bir çatışma vardır. (1)

b. Para üzerindeki hakimiyet, Banka, Sigorta şirketleri ve kıymetli evrak üzerinde görülür. Su halde banker zümresi gayri millî sermayenin aracılığı yapar. Bu zümrenin zıddı, bütün millete şamildir.

c. Esnaf geniş bir tabakayı teşkil eder. Bu zümre gayri millî ekonominin tazyikini en geniş nisbette hisseder. Bir kısmı, gayri millî sermaye ile işbirliğini reddeden ve bu sebepten darbelenen tüccar zümresidir. Sermayesini kaybetmiştir. Büyük bir kısmı ise kasaba veya orta şehir esnafı veya tacirdir.

An'ane itibariyle millîdir. Bu bakımdan Millet İdeolojisinin değişik ölçüdeki tezahürlerini taşır. İdeolojik yapısı itibariyle millîdir. Beynelmîl sermayenin tazyikini en geniş ölçüde hisseder. En çok buna lan zümre oluşu hesabı ile, davayı kavraması kolaylaşır. Bu mütalâalar sanatkâr içinde varittir. Bu sebepten bu zümrenin teşkilatlanması zaruridir.

d. Memur :

Bu zümre de, kendi arasında tabakalara ayrılır. Büyük memur, orta memur, küçük memur...

Büyük memur menşei itibariyle, gücü büyük memura dayanır. Bu zümre ideolojik yapısı itibariyle, Millî ideolojinin tesirlerini az nisbette taşır. Gayri millî ideolojilerin kültür serpintileri bu sınıfa yönel-

tildiği ve bu da uzun müddet devam ettiği için, halktan uzak bir zümre teşekkül etmiştir. Bir asırdan fazla bir zamandır, gayri millî kültürlerin amansız muhatabı olduğu için dayanıklılığı az bir zümre haline gelmiştir.

Komünist propagandalarının, köle ve bir numaralı suçluları arasında ilân ettiği bir zümrenin çocukları, sosyalist olmaktadır. Bu hal kültür itibariyle Milletten uzaklaşmış bir zümre oluşunun neticesidir. Ancak bu hal, Din, milliyet ve tarih aleyhtarı bir kültürün ateist bir anlayışın neticesi olduğu kadar; Millî kültür ve ideolojinin bu zümrelere kâfi derecede tanıtılmayışının da neticesidir. Bu tanıtma işi muvaffakiyetle yapıldığı an, millî harekete kâfi sayıda iltihakların da olacağı unutulmamalıdır. Ancak, iltihakın ölçüsü ne nisbetle artırsa artsın, hareketin millî vasfı kısıncıklıkla korunmalıdır.

Bu zümrenin, beynelmîl Düşmanlarla iltihafı ilk bakışta farkedilmemektedir. Daha çok manevî olanlar bu zümre ile beraber diğer zengin zümrelerde görülür. Alkol, fuhuş, akıl hastalıkları ve buna benzer hususlar bu tabakanın marazıdır. Her türlü buhranın sorumlusu gayri millî ideolojiler ve tatbikata devamlı açıklamalarla ilân edilince, bu tabakanın da kültüründeki buzlar çözülecektir.

Bu tabakaların millileşmesi, Milliyetçi hareket için büyük faideker sağlayacaktır. Devlet mekanizmasındaki, gayri millî kuvvetlerin oyunlarını daha çok bilmek imkânına kavuşulacaktır. Vasat memur ve küçük memur için şunu söylemek yeter; Küçük memur, esnaf ve talebe gibidir (ideolojik yapı bakımından.)

e. Sanayici:

Sanaici bugün, mali sermayenin kuyruğu olmaya mecbur edilmiştir. Büyük şehirli ve memleketin her yerine yayılmış atelye ve küçük fabrika seviyesindeki sanayi hareket, esas itibariyle millîdir. Bu zümre ile beynelmîl sermayenin merkezi olan sözde sanayici arasında tam bir çatışma vardır.

f. Talebe:

Talebeliği, emek-sermaye münasebeti yönünden izah mümkün değildir. Okuma imkânının yayılması, bir zümreyi ortaya çıkarmıştır. Bu zümre öğrenci zümresidir. Tahlil ettiğimiz zümreler arasında en geçici olanıdır. Mahdut bir zaman içinde fert bu sıfatı taşır. Fertlerin değişmesi yönünden geçici, kitle olarak varlığı yönünden daimidir.

Talebe, millî harekete iltihak noktasından lise ve lise üstü seviyede öğrenci demektir.

Orta okullarda okuyan öğrenci adedi, normal olarak 500 bindir. Liselerde bu rakam 100 bin civarındadır. Üniversite ve yüksek okullarda 100 bin kadar öğrenci vardır. En fazla öğrencinin bulunduğu şehir İstanbul'dur.

Öğrenci nisbetinde devamlı artış olmaktadır. Bu artış, öğrenciyi bir kitle olarak istihdam etmek isteyen ideolojilerin avı haline getirecektir.

Öğrenciler bağlı bulundukları sosyal tabaka itibariyle esnaf, sanatkâr, işçi ve köylü çocuğudur. Köylü, işçi ve esnaf menseli talebeler gittikçe artacaktır. Bu artış,

Millî hareket yönünden tam bir avantajdır. Ayrıca talebenin büyük bir ekseriyetinin araştırma için müsait zamanı olacaktır. Bu da bir başka avantajdır.

Hem hareketli bir kitle teşkil etmesi, hem idealizmle dolu olması, hem de en geniş nisbette emperyalist kültürün hücumuna maruz kalması yönünden geniş talebe kitlesi, millî hareketin baş desteği olacaktır.

Öğrenci, emperyalist kültürün tazyikine maruzdur. Bilhassa kültür dersleri gayri millî ideolojilerin propagandası gibidir. Bu, aydının halktan ayırma çabasının bir bölümüdür. Eğitimdeki bu menfi tesirleri yok etmek için, bütün gayretler toplanmalıdır. Tarih, edebiyat sosyoloji dersleri millî kültürün normlarına göre yazılmalıdır.

Kültür emperyalizmi kendini iki ana istikamette göstermektedir: Ya yabancı kültürü empoze, yahut gayesiz, idealsiz köle insanları yetiştirmek...

Bu hal, öğrenciyi halkından ayırmaktadır.

Ayrıca, öğrenci mezun olduğu zaman iş bulamamaktadır.

Bu tezadın yanında, öğretimde millî tarih, edebiyat ve İslâm dininin öğretilmesinde bir tenakuz bulunur. Bu zarurî tenakuzdur. Millî tarih, İslâm Tarihi ve edebiyatın saklanamayan muhteşem örneği, öğrenciyi sarsılmaz şekilde millete bağlarken (istenmediği halde), yabancı hayranlığı da telkin edilmektedir. Bu hal, millî ve gayri millî ideolojiler arasında tam bir çarpışma halidir. Talebenin sosyal menşei nazarı itibara alınırsa, bu halde millet lehine bir neticeye yönelecek demektir. Zira tahlil ettiğimiz gibi Millet çoğunluğu, ideolojisine bağlıdır.

Bu zümre, iktisadi, siyasi ve sosyal tazyiki en geniş şekilde hissetmektedir. Bu bakımdan, milliyetçi hareket en geniş hareket imkânını bu zümre içinde bulacaktır.

Öğrencinin kitle olarak ve kadro olarak milliyetçi harekette yerini alması, her seviyede öğretmenlerin ve öğrencilerin teşkilatlanmasına bağlıdır. Ancak bugün için bu hedefler gerçekleşmemiştir. Öğrencinin kitle olarak Milliyetçi Harekete iltihakı mümkün olduktan başka, okuma imkânı bulan insanlar olarak, kadrolaşmağa da en müsait zümreyi teşkil eder. Bu ise hareketin bir kolu olarak faaliyette bulunarak Üniversiteler Birliğini gerekli kılmaktadır. Bu teşkilât, Üniversitede bütün Milliyetçileri toplayacak, şunlandıracak ve harekete sevk edecektir. Bu, Hareketin Üniversite içinde faaliyet icra eden bir bölümü olacaktır.

Faaliyetleri ile Üniversitede en geniş kitleye hitab eden ve onları Harekete kanallı eden bir hareketi olacaktır. Bu gün geniş öğrenci kitlelerini temsil eden bir teşkilât yoktur. Bu ihtiyacın karşılanması zaruridir.

İŞÇİ KİTLESİ :

Gayri Millî sermayenin tazyikini hisseden bir kitledir. Umumiyetle menşei köydür. İdeolojik yapısı tam millîdir. Kozmopolitliğe karşı reaksiyonunu göstermektedir. Şehirde (Bütün Milletin unsurları gibi) sahipsiz bırakılmaktadır. Sendikalar, işçinin temel meseleleri ile meşgul olmamaktadır. (Devamı var)

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

İdeolojiler kavgasından akisler

Patrikler İhanete Devan Ediyor

Türkiye'de milletin hayatına kasteden kuruluşlardan biri de güphesiz ERMENİ PATRİKA-NESİ'dir. Diğer hristiyan kiliseleri gibi bir ihanet yuvası haline gelen bu müessesenin patriği bir süreden beri yeni talimatlar almak üzere Amerika'da bulunmaktaydı. Ermeni Patriği ŞNORK KALUSTYAN bu hafta Türkiye'ye dönmüş ve «Çok yorgunum» bahanesiyle gazetecileri atlatarak, faaliyetleri hakkında hiçbir açıklama yapmamıştır.

Çünkü Amerika'da iken devamlı Türkiye aleyhinde beyanat vermiş ve kamu oyunu milletimiz aleyhine kıskırtmış tır. Mücadele Birliği'nin 23-29 Mayıs 1970 de tertip ettiği Fetih haftası esnasında yaptığı «Fener Patrikhanesini Protesto» hareketi, bu haini de çok korkutmuş olacak ki; Amerika'da «Sovyet Ermenistanı'nda bile Türkiye'dekinden daha az tehditlerle karşılaşırız» şeklinde konuşmuştur.

Patrikhane ve kiliselerin tarihteki ihanetleri belgeleriy'e sabittir. Hattâ II. Mahmut zamanında Fener Patriği Gregorios «Vatana ihanet» suçu ile asılmıştı. Bütün ermeni isyanlarını tezgâhlayan ve ermeni komitacılarını besleyen hep patrikhane olmuştur.

Yol Verin Şaşkına

CHP'nin istemeye istemeye doğurduğu Dev-Genç militanlarının, Sosyal Demokratları her yerde dövmeleri ve rahat bırakmamaları üzerine basın toplantısı yapan Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu Başkanı Semih Eryıldız, «Bundan böyle üniversitelerdeki demokratik haklarımızı kullanmak için gereğinde SİLAH ve SOPA kullanarak beraberimizdeki halkla birlikte mücadele edeceğiz.» demiş. Bunlar ki «silâhlarını bırak» kampanyası açarak bir hayli gürültü çıkarmışlardır. Bunlar ki, hem anarşiyi körükleyip hem de karşıdakileri ithama kalkmışlardır. Fakat şimdi Dev-Genç'in sıkıştırmasıyla başlamışlar bağırma: Biz de silâhla sarılacağız diye.

Acaba dün, milliyetçiler üniversiteye sokulmazken, komünist bozguncuların kursunlarına hedef olurken sesiniz niye çıkmıyordu?

Ama her şeyiniz olduğu gibi «silâhları bırak» kampanyanız da sahteydi. Aldatmacaydı ve anarşist hareketlerinden bıkmış olan efkâr-ı umumiye'yi belki tatmin edebilme oyunuydu. Parsacılıktı. Şimdi silâhlana-
cağız divorsunuz. Pekli size sormak lâzım. Nereden temin edeceksiniz bu silâhları? Yoksa hergün kamyonlar dolusu kaçak olarak yakalananlarla illekiniz mi var? Türkiye'de ruhsatsız tabanca bulundurmak ve alıp satmak yasak olduğuna göre, hangi gayrı meşru yoldan bu malzemeleri temin edeceksiniz? Yoksa Karadenizden (Kuzeyden) gelen ve sadece bir kısmı yakalanan silâhlar ve sahipleri sizleri de mi zivaret etmekte? Kimi ve nasıl aldatacağısınız?

Aynı gün Ecevit'in verdiği beyanat ise daha değişik. Her halde Sosyal Demokratlar üstadı Ecevit iyi taktik verememiş olacak ki, gençlik teşkilâtı larıyla arada ihtilâf çıkmış. Ecevit silâha, silâhsız mukabele edeceğiz divor, yavruları ise silâhla vuracağız divor. Bunlar normaldir. Zira Ecevit, politikasının adı yalanlarına alışmış ve su içen gibi söylenecek duruma gelmiştir. Paşa babası onu yetiştirmiştir.

ZÜLMÜN ZİNCİRLERİ KIRILACAKTIR

Yavuz Aslan Argun davası, her namuslu hukukçuyu düşündürecek ve harekete geçirecek bir adil skandal haline gelmiştir. Bir İçişleri bakanı çıksın mes'uliyetten fersah fersah uzak bir dille bir insanı katil diye ilan etsin. Mahkeme kararı veya bu hususta hiçbir delil bulunmaksızın. Bu hangi hukuk anlayışında vardır? Komünist basının baskısı, bir insanın suçsuz olarak zulüm görmesine, İçişleri bakanlık kol-tuğunu işgal eden bir insanı nasıl zorlayabilir? Bu dünyanın başka hangi memleketinde vuku bulabilir?

Yine, bir insanın sadece tutuklu olarak 14 aydan beri hapisnede bulunmasına, şahitlerin ifadesi alınmadığı için davanın mahkemeye intikal ettirilmemesine dünyanın hangi memleketinde, hangi hukuk anlayışında rastlanabilir? Şahitlerin ifade vermemesi, dosyada zorla katil ilan etmeye gerekçe olacak bir şey bulunmaması, zulmetmek için nasıl vesile edilebilir?

Sayın Yusuf Ziya Önder, bütün bunlar sizin Adalet Bakanlığı yaptığınız bir devrede oluyor. Adaletin böylesine rencide edildiği, rafa kaldırıldığı bir ülkede, iktidar devamlı olamaz. Kendinizin tarih önünde ve millet vicdanında, «zalim» olarak vasıflandırılmasını istemiyorsanız ve zalimin zulmüne karşı azıcık isyan duygunuz varsa Yavuz Arslan Argun'un sesine kulak veriniz.

YUSUF ZİYA ÖNDER

ADALET BAKANI

ANKARA

14 ay önce, İçişleri Bakanının emirleriyle kâtil zanlısı olarak tutuklanıp, avni ağızlarca efkârı umumiye'ye defaatle kâtil ilan edildim.

Hadiseden haberdar mısınız?

Haberiniz var da susuyorsanız veya haberiniz yoksa, her iki halde de şeref ve namusunuzla tevdi edilen makamın mesuliyetini hatırlayınız.

Dâvamla ilgili tahkikatı 14 aydır kasten uzatanlar ve adaletin tecellisinden korkanlar, dâvamı mahkemeye intikâl ettirmek için çırpıyorlar.

Şimdi sizden soruyorum,

Zâlimlerden yana mısınız?

Adaletten yana mısınız?

Merak ediyorum. Saygılarımla.

YAVUZ A. ARGUN
İ.Ü. HUKUK FAKÜLTESİ TALEBESİ
HALEN KIRKLARELİ CEZAEVİNDE TUTUKLU

ACELE EDİNİZ

● Millî mücadelemizin imanlı ve gür sesi «YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE» mecmuası, muhteva ve kalitesine varış tarzda en câzib. en güzel ve oriinal cilt kapaklarını ve itinâ ile ciltletilmiş 1. Cild'i sadece siz okuyucularımızın arzularını yerine getirmek için hazırladı.

● Şahâle Osmanlı desenleriyle süslenmiş olan cilt kapakları son derece câzib olup 4 renk (sivah, kovu yeşil, kovu mavi, bordo) olarak hazırlanmıştır. İsciliğin temiz ve titiz olmasına bilhassa dikkat edilmektedir.

● Millet evlâtlarına hizmeti vazife bilen mecmuamız, bu oriinal cilt kapaklarını, sadece malivet fiatına okuyucularımıza tevzî edecektir. İsteklerin havli kabarık olması sebebiyle, cilt kapağı almak isteyenlerin 15 Lira göndermek suretiyle sıraya girmeleri önemle duvurulur.

● Büyük fedakârlıkla oriinal kapak geçirilmiş 1-52 sayılarını havî 1. Cildin fiatı da, sırf okuyucularımıza hizmet gavesivle 80 Lira olarak tesbit edilmiştir. 1. Cildi almak isteyenlerin de 80 Lirayı göndererek (40'ar liralık iki taksitte de olabilir) sıraya girmeleri gerekmektedir.

● Bu husustaki mektup ve havalelerin «YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE MECMUASI KAPAK SERVİSİ, Bahıâlî Cad. No: 50/4 Cağaloğlu - İST.» adresine gönderilmesi rica olunur.